

କରନ୍ତାୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପତ୍ର

ପାଉଲ ଏହି ପତ୍ର ଲେଖିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟଙ୍କର ନିକଟ ପ୍ରେରିତ ରୂପେ ଆହୁତ ହେଲି । ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସାଧିତ ହେଲା । ଆମର ନିକଟ ଭାଳ ସେହିମାନେ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତର ନିଶାନ୍ତ ।

କିରନ୍ତାଠାରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟଙ୍କଠାରେ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ପତ୍ର ଲେଖା ଯାଉଅଛି । ଭୃତ୍ୟମାନେ ଲିଖିତଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆହୁତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଏପରି ସବୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କ ସହତ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଆମର ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣି । ପାଉଲ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ।

ପାଉଲ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତୁ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ଵର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସର୍ବଦା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଶାଉଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଭୃତ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତ କଥା ଓ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟକ ସତ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆସିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଵିକ ଦାନ ପାଉଛନ୍ତି । 'ସେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ କରି ରଖିବେ, ଏବଂ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବା ଦିନ ଭୃତ୍ୟମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦେଖାଯିବ ।' ପରମେଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପତ୍ର ଆମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହତ ନିବନରେ ସହଭାଗୀ ହେବାପାଇଁ ସେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଞ୍ଛାଛନ୍ତି ।

କରନ୍ତା ମଣ୍ଡଳୀରେ ସମସ୍ୟା

ଫେରା ଭାଲ (ଓ ଭରଣୀ) ମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ନିବେଦନ କରେ ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପର ସହତ ଏକମତ ହୁଅ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ବିଭାଜନ ହେବ ନାହିଁ । ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମାନ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଭୃତ୍ୟମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅ । ଫେରା ଭାଲ (ଓ

ଭରଣୀ) ମାନେ ଖୁସୀଙ୍କ ପରବାରର କେତେକ ଲୋକ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋତେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପରସ୍ପର ବାଦବିବାଦ ଅଛି । ଫୁଁ ଏହା କହିବା ଅର୍ଥ: ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନିକଟ କୁହେ, "ମୁଁ ପାଉଲଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ," ଆଉନିକଟ କୁହେ "ମୁଁ ଆପଲଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ," ଅନ୍ୟ ନିକଟ କୁହେ, "ମୁଁ କେଫାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ," ଓ ଅନ୍ୟନିକଟ କୁହେ: "ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ।" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭାଗଭାଗ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ପାଉଲ କ'ଣ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃତ ଉପରେ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ କି? ନା! ଭୃତ୍ୟମାନେ କ'ଣ ପାଉଲଙ୍କ ନାମରେ ଦୁବନ ହୋଇଛନ୍ତି? ନା । ଫୁଁ କ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଗାୟଙ୍କ ଛଡ଼ା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ କାହାରିକୁ ଦୁବନ ନ ଦେଇ ଥିବାରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ । ଫୁଁ ଏଥିଲାଗି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ, କେହି ହେଲେ ମୋ ନାମରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଦୁବନ ପାଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହି ପାରିବ ନାହିଁ । ଫୁଁ ସ୍ତୁତିମାନଙ୍କ ପରବାରକୁ ମଧ୍ୟ ବାପୁଜିତ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଆଉ କେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାପୁଜିତ କରିଛି, ତାହା ମନେ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁବନ କରିବା ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ସେ ମୋତେ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ପ୍ରସ୍ତର କରିବା ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଇ ଥିଲେ । କୌଣସି ପ୍ରକାର ନୀତିକ ଜ୍ଞାନର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର କରିବାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋତେ ପଠାଇ ନ ଥିଲେ; ନଚେତ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୃତ୍ୟରେ ଥିବା ମହାଶକ୍ତି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନ

ଯେଉଁମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି କୃତ୍ୟର ବାଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ଖତା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଛୁ, ଆମ୍ଭପ୍ରତି ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ସବୁପ । ଫୁଁ ଶାନ୍ତରେ ଲେଖା ଅଛି:

"ମୁଁ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବି ।
 ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିକୁ ମୂଲ୍ୟହୀନ କରିବି ।"
 ସିଗଲୟ ୨୯:୧୪

ଫୁଁ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି? ବିଦ୍ଵାନ ଲୋକ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି? ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଦାର୍ଶନିକ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି? ପରମେଶ୍ଵର ନୀତିକ ଜ୍ଞାନକୁ ମୂର୍ଖତା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଜ୍ଞାନରେ ଏହା ରୁହିଲେ ଯେ, ନିଜତ କଦାପି ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ

ଦାଣି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ସୁସମାଗୁରୁକୁ ନଗତ ମୂର୍ଖତା ବୋଲି କୁହେ, ସେହି ବାରି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି, ତଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ ।
 ୨୧ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖିବାକୁ ରୁହାଁନ୍ତି, ଓ ଗ୍ରୀକମାନେ ଜ୍ଞାନ ରୁହାଁନ୍ତି । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛୁ: “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୃଷ୍ଣରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ ।” ଏକଥା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ବାଧାଦାନକ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ମୂର୍ଖତା ଅଟେ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୂତ ଉଭୟ ଯିହୁଦୀ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି । ୨୪ ଏପରିକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ‘ମୂର୍ଖତା’ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ । ସେହିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ମନୁଷ୍ୟର ଶକ୍ତିଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

୨୫ ଭଲ (ଓ ଭରଣୀ) ମାନେ! ଶ୍ରୀ ବିଦେଶ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକ ନାଗରିକ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଖୁବ କମ୍ ଲୋକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଖୁବ କମ୍ ଲୋକ ସମ୍ପନ୍ନ ପରବାରରୁ ଆସିଥିଲେ । ୨୬ କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଲଢ଼ା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ନଗତର ମୂର୍ଖ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମନୋନୀତ କଲେ । ନଗତର ବଳବାନମାନଙ୍କୁ ଲଢ଼ା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ନଗତର ଦୁର୍ବଳ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମନୋନୀତ କଲେ । ୨୭ ପରମେଶ୍ୱର ନଗତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମନୋନୀତ ନ କରି ନୀତି ଓ ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମନୋନୀତ କଲେ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ନଗତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ବିନାଶ କରିବାକୁ ରୁହାଁଲେ । ୨୮ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏପରି କରିବାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ, କୌଣସି ଲୋକ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ଗର୍ବ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ୨୯ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଅଂଶୀ କରାଇଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗତ ଜ୍ଞାନ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ପବିତ୍ର ହୋଇଛୁ । ୩୦ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହିପରି ଲେଖାଅଛି: “ଯଦି କାହାର ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଆସିବ ତାହା ହେଲେ ସେ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ ।”*

କୃଷ୍ଣବଦ ଯାଗୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାର୍ତ୍ତା

୨ ପ୍ରିୟ ଭାଇ (ଓ ଭରଣୀ) ମାନେ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲି, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ କୌଣସି ବାକଗୁଡ଼ିରା ବା ଜ୍ଞାନର କଥା କହି ନଥିଲି । କାରଣ ସ୍ତ୍ରୀର କରୁଥିଲି ଯେ ଭୃତ୍ୟ ସହତ ଥିବା ସମୟରେ, ମୁଁ ଯାଗୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ କୃଷ୍ଣରେ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଭଙ୍ଗ ବ୍ୟତୀତ, ଅନ୍ୟସବୁ କଥା ଭୁଲି ଯିବି । ୩୧ ଏଣୁ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ଓ ଭୟରେ

ଅତି ଅତି ସେଠାକୁ ଆସିଥିଲି । ୩୨ ମାନ କଥା ଓ ଗିଣା ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ଭଳି ନାଗରିକ ଜ୍ଞାନର କଥା ନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ମୋହର ଗିଣା ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ପରି ଶକ୍ତିର ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ୩୩ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନର ନ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ହେଉ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏପରି କଲି ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ

୩୪ ଯେଉଁମାନେ ଅଭିଜ୍ଞ ଆମେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଗିଣା ଦେଉ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ସଂସାରରୁ ନୁହେଁ, ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ନେତାମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ । ଏହି ନେତାମାନେ ଆପଣା ଶକ୍ତି ହରାଇ ଅଛନ୍ତି । ୩୫ କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁଡ଼ି ଜ୍ଞାନର କଥା କହୁଛୁ । ନଗତର ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମର ମହମା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଜ୍ଞାନର ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ୩୬ ଏହି ନଗତର କୌଣସି ନେତା ଏହାକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ବୁଝି ଆଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ଗୌରବମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣବଦ କରି ମାର ନ ଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଅଛି:

“କୌଣସି ଆଖି ଦେଖି ନାହିଁ । କୌଣସି କାନ ଶୁଣି ନାହିଁ । କେହହେଲେ କଲ୍ପନା କରି ନାହିଁ; ସେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଲ ପାରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର କ’ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।”
 ଯିଶାଇୟ ୨୪:୪

୩୭ କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନିଗୁଡ଼ ବିଷୟମାନେ ଆମକୁ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆତ୍ମା ସବୁ ଦାଣ୍ଡନ୍ତି । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅତି ଗୋପନୀୟ କଥା ମଧ୍ୟ ଦାଣ୍ଡନ୍ତି । ୩୮ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ମନକଥା ଦାଣ୍ଡିପାରେ ନାହିଁ । କେବଳ ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା ଆତ୍ମା ତା’ର ମନକଥା ଦାଣ୍ଡିପାରିବ । ସେହିଭଳି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନକଥା ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ବ୍ୟତୀତ କିଏ ଦାଣ୍ଡି ପାରିବ? ୩୯ ଆମେ ନଗତର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରପତ୍ତ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦାଣ୍ଡି ପାରିବା । ୪୦ ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ କହିଲେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର କଲ୍ପିତ ଜ୍ଞାନର ବାକ୍ୟ କହୁନାହୁଁ, ବରଂ ଆମେ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଗିଣିଥିବା ବାକ୍ୟ କହୁ । ଆମେ ଆତ୍ମିକ ବିଷୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁ । ୪୧ ଯେଉଁଲୋକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନୁହେଁ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ସେ ଏହିସବୁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୂର୍ଖାଣୀ ବୋଲି ଭାବେ । ସେ ଆତ୍ମାର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିହେବ । ୪୨ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରି ପାରିବ । ମାତ୍ର ସେ ନିଜେ କାହାର ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱସିତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ:

୧୦ “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ କ'ଣ ଦାଣି ଅଛି? କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ’ଣ କହବ?”

ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ୪୦:୧୩

କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମନ ପାଇଅଛୁ ।

ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ

୩ ଭାଇ (ଓ ଭଉଣୀ) ମାନେ! ପୂର୍ବରେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦ୍ଭିକ ମନା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ଭଳି କହି ପାର ନ ଥିଲି । ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ନୀତିଗତ ଲୋକ ଭଳି କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଶିଶୁ ଭଳି ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲି ।^୧ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟକୁ ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ନ ଦେଇ ଯାଏ ଦେଲି । ଏପରି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲି, ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁ ।^୨ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆଦ୍ଭିକ ନୀତିଗତରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶିଶୁ ଭଳି ଅଛନ୍ତି । ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଇର୍ଷ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ଓ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ନିଶ୍ଚୟତଃ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଆଦ୍ଭିକ ନୁହଁ । ଭୃତ୍ୟ ନୀତିଗତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି ଆଚରଣ କରୁଛନ୍ତି ।^୩ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିନ୍ଦା କହୁଛନ୍ତି, “ମୁଁ ପାପୀଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ,” ଆଉ ନିନ୍ଦା କହୁଛନ୍ତି “ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ,” ଏଭଳି କହିବା ଦ୍ଵାରା ଭୃତ୍ୟମାନେ ନୀତିଗତ ମଣିଷ ଭଳି ଆଚରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆପଣ କ’ଣ ବଞ୍ଚିଷ୍ଟ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ନା! ପାପୀମାନଙ୍କ ସହ ଅଟନ୍ତି? ନା! ଆମେ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବକ ଅଟୁ । ଆମେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବଞ୍ଚିଷ୍ଟ କରିବାରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛୁ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମାପ୍ତଅର୍ଥକାଳ କାମ ହିଁ ଆମେ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଛୁ ।^୪ ମୁଁ ଗଛଟିଏ ଲଗାଇଲି । ଆପଣ ଗଛରେ ପାଣି ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ତାକୁ ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ।^୫ ତେଣୁ ଗଛ ଲଗେଇଥିବା ବା ପାଣି ଦେଇଥିବା କେହି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଗଛକୁ ବଢ଼ାଉଥିବା ପରମେଶ୍ଵର କେବଳ ପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ଅତଏବ ଗଛ ଲଗାଇଥିବା ଲୋକ ଓ ତାକୁ ପାଣି ଦେଇଥିବା ଲୋକ, ଦୁର୍ଦ୍ଦିନୀରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାନ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନୀ ତାହାଙ୍କର କାମ ଲାଗି ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବେ ।^୬ ଆମେମାନେ ଏକତ୍ର ମିଳି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ, ଓ ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୁଣକମି ଅଟନ୍ତି ।

ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ଅଟନ୍ତି ।^୭ ନିନ୍ଦା ସହ ଗୃହନିର୍ମାଣକାରୀ ଭଳି ମୁଁ ସେ ଘରର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦର ଅନୁଗ୍ରହ ମୁଁ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲି । ଅନ୍ୟମାନେ ସେହି ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉପରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିର୍ମାଣ କଲବେଳେ ସେ କିପରି ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସତର୍କ ହେବା ଉଚିତ ।^୮ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ମୂଳଦୁଆ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମୂଳଦୁଆ କେହି ପକାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।^୯ ଏହି ମୂଳଦୁଆ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ନିନ୍ଦାଲୋକ ସେହି ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ସ୍ଥାନ, ରୂପ, ବହୁମୂଲ୍ୟପଥର, କାଠ, ଘାସ ବା ନିଡ଼ା, ଯାହା କିଛି ବ୍ୟବହାର କରି ନିର୍ମାଣ କରି ପାରନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର କାମ ସେହି ଦିନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ସେହି ଦିନଟି ନିଆଁ ଦେଇ ଆସିବ, ଓ ସେହି ନିଆଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟକୁ (ଗୃହକୁ) ପରୀକ୍ଷା କରିବ ।^{୧୦} ଯଦି ସେ ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଲୋକର ଗୃହ ଠିକା ହୋଇ ରହିଥିବ । ତାହେଲେ ସେ ଲୋକ ତା’ର ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ।^{୧୧} କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଆଁରେ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ, ସେ କ୍ଷତି ସହ୍ୟ । ସେ ଲୋକ ରକ୍ଷା ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ଦୂଳନ୍ତ ନିଆଁରୁ ଯେପରି ରକ୍ଷାର ହେଲି ଭଳି ହେବ ।^{୧୨} ଭୃତ୍ୟମାନେ ଦାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି ।^{୧୩} ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟକରେ, ତାହାହେଲେ ପରମେଶ୍ଵର ତାକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେବେ । କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ହେଉଛି ପବିତ୍ର । ସେହି ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ଭୃତ୍ୟମାନେ ।

^{୧୪} ନିଜକୁ ଠକ ନାହିଁ, ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଭାବେ ଯେ, ସେ ଏହି ଯୁଗ ଅନୁସାରେ ଜ୍ଞାନୀ ଅଟେ, ତାହେଲେ ତାକୁ ମୂର୍ଖ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତହିଁରେ ସେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇପାରିବ ।^{୧୫} କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନୀତିଗତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକୃତରେ ମୂର୍ଖତା ଅଟେ । ଗାୟ କୁହେ; “ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ନିଜ ଚତୁରତାରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ଵର ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରନ୍ତି ।”^{୧୬} ଗାୟୁରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି: “ପ୍ରଭୁ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ମନକଥା ଦାଣ୍ଡି । ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଯେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେ ଦାଣ୍ଡି ।”^{୧୭} ସେଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମସ୍ତ ବଞ୍ଚିଷ୍ଟ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ।^{୧୮} ପାପୀ, କେମ୍ପା ବା ପିତର; ନିଗତ ନୀତିଗତ ବା ମୂଢ଼୍ୟ; ବର୍ତ୍ତମାନ ବା ଭବିଷ୍ୟତ ସମସ୍ତ ହିଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ।^{୧୯} ଭୃତ୍ୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଟନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେରଣଣା

୪ ଆମ ବଞ୍ଚିଷ୍ଟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭାବନା ଦରକାର ଯେ, ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେବକ । ପରମେଶ୍ଵର ନିଜର ଗୋପନୀୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ ନିକଟରେ ଭରସା ରଖି ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ।^୧ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଛି ସେମାନେ ଯେ ଏଥିର ଯୋଗ୍ୟ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଉଚିତ ।^୨ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯଦି ମୋର ବଞ୍ଚିଷ୍ଟ କରି କିମ୍ପା କୌଣସି ଅପାଳତ, ଯଦି ମୋର ବଞ୍ଚିଷ୍ଟକରେ, ତେବେ ମୁଁ ତାହାକୁ ଆଦୌ ଖାତିର କରେ ନାହିଁ । ଏପରି କି ମୋ ନିଜର ବଞ୍ଚିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ମୁଁ କରେ ନାହିଁ ।^୩ ମୁଁ ଯେ କୌଣସି ଭୁଲ କରିନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରମାଣିତ କରିନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ କି ମୋର ବଞ୍ଚିଷ୍ଟ କରିନ୍ତି ।^୪ ଅତଏବ, ଠିକ ସମୟ ନ

“ଯେତେବେଳେ ... ଧରନ୍ତି ।” ଆତ୍ମବ ୫:୧୩
“ପ୍ରଭୁ ... ଦାଣ୍ଡି ।” ଗୀତାସହକ ୯୪:୧୧

ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ ପୁନଃଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କୌଣସି କଥାର ବସ୍ତୁ କରବା ଅନୁଚିତ । ସେ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବେ । ସେ ମଣିଷର ହୃଦୟ ଭିତରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଯାହାର ପ୍ରାୟ ପ୍ରଶଂସା ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଭାଇ (ଓ ଭଉଣୀ) ମାନେ! ଏ ସମସ୍ତ କହଲ ବେଳେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଓ ନିଜକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି ଯେପରି ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗାୟାତ୍ରୀ ଗଦ ଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ଆମଠାରୁ ଜାଣିପାରନ୍ତେ, “ତେବେ ଗାୟତ୍ରୀ ଯାହା ଲେଖା ଯାଇଛି କେବଳ ତହିଁର ବାଧ୍ୟ ହୁଅ । ତା’ ହେଲେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଗର୍ବ କରିବ ନାହିଁ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବ ନାହିଁ ।”^୧ କିଏ କହୁଛି ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭୁକନାରେ ଭଲ? ଯାହା କିଛି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି, ତାହା ଭୃତ୍ୟକୁ ଦିଆଯାଇଛି । ତେବେ ଯଦି ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ତାହା ଭୃତ୍ୟକୁ ଦିଆଯାଇଛି । ତେବେ ଯଦି ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ତା’ ହେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭୃତ୍ୟମାନେ ନିଜ ଗଳ୍ପ ଧାରା ପାଇଛି ବୋଲି ଗର୍ବ କରୁଛି ।

ଭୃତ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛି ଯେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଭୃତ୍ୟ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରୁଛି । ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମ ବିନା ଗଦା ହୋଇ ଯାଇଛି ବୋଲି ଭାବୁଛି । ହଁ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଗଦା ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ତା’ ହେଲେ ଆତ୍ମେ ମଧ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ଗଦାକୁ କରିଥାଆନ୍ତା ।^୨ କିନ୍ତୁ ମୋର ମନେ ହୁଏ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମ ପ୍ରେରଣାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଶେଷରେ ରଖିଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମେମାନେ ଯେପରି ମୁଗ୍ଧତାରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦଗତ ଏହା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସମଗ୍ର ଦଗତ, ସ୍ୱର୍ଗାଦୃତ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେପରି ଏକ ନାଟକ କରୁଛନ୍ତି ।^୩ ଆତ୍ମେ ଯାହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଖ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଭୃତ୍ୟମାନେ ନିଜକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଙ୍କଠାରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବୋଲି ଭାବୁଛି । ଆତ୍ମେ ଦୁର୍ବଳ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ନିଜକୁ ବଳବାନ ମନେ କରୁଛି । ଲୋକେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।^୪ ଏପରିକି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥ୍ୱୀ ଆତ୍ମେ ଶୋକ ଓ ଶୋଷରେ ଅଛି, ଓ ବସୁନ୍ଦରୀ ଅଛୁ । ଆତ୍ମକୁ ଅଧିକାରୀ ସମୟରେ ପ୍ରହାର କରାଯାଇଛି । ଆତ୍ମର ଘର ନାହିଁ ।^୫ ଆତ୍ମର ଲାଗି ଆତ୍ମେ ହାତରେ କାମ କରୁଛି, ଅତି କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରୁଛି ।^୬ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଭିଶାପ ପାଇ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଛି । ଲୋକେ ଆତ୍ମକୁ ଚାଡ଼ନା କରୁଛନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ସହୁଛି । ଏପରିକି ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମର ମିଥ୍ୟାପଦାଦ କରନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନଭାବେ କଥାକହୁ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଆତ୍ମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରର ମଇଳା ଧୂଳି ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲାଜିତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏହା ଲେଖୁନାହିଁ । ବରଂ ନିଜର ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଭାବି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ

ସତେଜନ କରୁଛୁ ।^୭ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଙ୍କଠାରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଦଶ ହଜାର ଶିକ୍ଷକ ଥାଇ ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନେକ ପିତା ନାହାଁନ୍ତି, ସ୍ତ୍ରୀପାତ୍ରର ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାତ୍ରୀଙ୍କ ସକାଶେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ପିତା ହୋଇଛି ।^୮ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରେ ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ମୋପରି ହୁଅ ।^୯ ସେଥିପାଇଁ ତୀମମାନଙ୍କୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଛି । ସେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିରେ ମୋହର ସନ୍ତାନ । ମୁଁ ତୀମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତିସମାଗମ୍ୟ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ କପରି ନୀବନ ଯାପନ କରୁଛି ତାହା ସେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେବେ । ମୁଁ ସବୁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସର୍ବତ୍ର ଏହି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ।

ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ଅହଂକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହାଭାବି ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗର୍ବ କର ଯେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଉ କେବେ ଯିବି ନାହିଁ ।^{୧୦} କିନ୍ତୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି, ଓ ଅହଂକାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ କଣ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହେଁ ।^{୧୧} ଏହା ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗନ୍ଧ୍ୟ କେବଳ କଥାରେ କହବା ବ୍ୟକ୍ତି ବସୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଗଳ୍ପର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ ।^{୧୨} ଭୃତ୍ୟମାନେ କଣ ଚାହେଁ:

ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଦଣ୍ଡ ନେଇ ଆସିବି, ନା ପ୍ରେମ ଓ କୋମଳତା ସହ ଆସିବି?

ମଣ୍ଡଳୀରେ ନୈତିକ ସମସ୍ୟା

ଠ ଲୋକେ ପ୍ରକୃତରେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯୌନଗତ ପାପ ଅଛି । ଏହ ପାପ ଏପରିକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନ ଜାଣିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ହୁଏ ନାହିଁ । ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ନିଶ୍ଚେ ଲୋକ ନିଜ ବାପାର ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ବାସ କରୁଛି, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଏହସବୁ ପାଇଁ ଗର୍ବୀ । ଭୃତ୍ୟମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବା ଉଚିତ । ଯିଏ ଏପରି ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଛି, ତାହାକୁ ଭୃତ୍ୟ ଦଳରୁ ବାହାର କରି ଦେବା ଉଚିତ ।^୧ ମୁଁ ସମ୍ବରାଜରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ଅଛି, ଓ ଯେଉଁଲୋକ ଏହ ପାପକର୍ମ କରୁଛି, ମୁଁ ଭୃତ୍ୟ ସହତ ଥିଲେ ତାହାର ଯେପରି ବସ୍ତୁ କରିଥାଆନ୍ତି, ସେପରି ମୁଁ ବସ୍ତୁ କରି ସାରିବୁ ।^୨ ଆତ୍ମର ପ୍ରଭୁ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ନାମରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଏକତ୍ର ହୁଅ ।^୩ ମୁଁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବି ଓ ଭୃତ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଗଳ୍ପରେ ଏହ ଲୋକକୁ ଗମ୍ଭୀରତା ସହରେ ସମର୍ପଣ କରିବୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତାର ପାପର ଗରୀର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତା’ ହେଲେ ତା’ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ।

ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ଭଲ ନୁହେଁ । ଭୃତ୍ୟମାନେ ଏହ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଜାଣିଛି ଯେ, “ଅଳ୍ପ ଙ୍କିଏ ଖମ୍ବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଳାମଲଦାକୁ ଫେଲାଇ ଦିଏ ।”^୪ ଭୃତ୍ୟମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନୂତନ ଗୁଳା ହେବାଲାଗି

ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ପୁରୁଣା ଖମ୍ବାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବାହାର କରି ଦିଅ। ଭୂମ୍ୟେମାନେ ସେହି ଖମ୍ବାର ଗୁନ୍ୟ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ରୋଚି* ହଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମର ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ସୂଚକ ମେଣ୍ଟା ଯେ କି ଆମ ପାଇଁ ବଳି ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି। 'ଅତଏବ, ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ରୋଚିକୁ ଭୋଜନ କରୁ, କିନ୍ତୁ ସେହି ପୁରୁଣା ଖମ୍ବାରକୁ ରୋଚି ନୁହେଁ। ସେହି ପୁରୁଣା ଖମ୍ବାର ପାପ ଓ ମର ଖମ୍ବାର। କିନ୍ତୁ ଆସ ସେହି ରୋଚି ଖାଇବା ଯେଉଁଥିରେ ଖମ୍ବାର ମିଶା ହୋଇ ନ ଥାଏ। ଏହି ରୋଚି ଉତ୍ତମ ଓ ସତ୍ୟର ରୋଚି।

ମୋର ପୂର୍ବ ପତ୍ରରେ ମୁଁ ଲେଖିଥିଲି ଯେ, ଭୂମ୍ୟେମାନେ ଯୈନଗତ ପାପ କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ।^{୧୦} କିନ୍ତୁ ମୋର କହିବା ଅର୍ଥ ନ ଥିଲା ଯେ, ଜଗତର ପାପୀମାନଙ୍କ ସହତ ଭୂମ୍ୟେମାନେ ସଂପର୍କ କାଟି ଦେବ। ଜଗତର ସେହିଲୋକମାନେ ଯୈନଗତ ପାପ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱାର୍ଥ। ସେମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ଏମାନଙ୍କ ସହତ ସମ୍ପର୍କ ନ ରଖିବା ଅର୍ଥ ହେବ, ଏହି ସଂସାରରୁ ଆମକୁ ବାହାର ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ।^{୧୧} ମୋର ଲେଖିବାର ଅର୍ଥ ଥିଲା, ଯେ ଯେଉଁଲୋକ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଭାଇ ବୋଲି ଘୋଷଣା କର ଏବେ ମଧ୍ୟ ଯୈନଗତ ପାପ କରୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ୱାର୍ଥ, ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଥା କୁହେ, କିମ୍ବା ମଦୁଆ କିମ୍ବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଠକୁଛନ୍ତି। ସେହିଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ। ଏହପରକ ଏଭଳି ଲୋକ ସହତ ବସି ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ।

^{୧୨-୧୩} ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଭୂମ୍ୟେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କର। ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ "ଭୂମ୍ୟେମାନେ ନିଜ ଦଳରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକକୁ ଅଲଗା କରିଦିଅ ।"*

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ମାମଲା

୨ ଯେତେବେଳେ ଭୂମ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଭୂମ୍ୟେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକ ବିଚାରକମାନଙ୍କର ବିଚାରପତି ନିକଟକୁ ଯାଆ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ନୁହଁନ୍ତି। ତେଣୁ ସ୍ତ୍ରୀବିଚାର ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ନିକଟକୁ ନ ଯାଇ ବିବାତୀୟ ଲୋକ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଲାଭାବୋଧ ହୁଏ ନାହିଁ କି? ଭୂମ୍ୟେମାନେ ଅବଗ୍ୟ ଦାଣ୍ଡିକ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବେ। ଅତଏବ, ଯଦ

ଭୂମ୍ୟେମାନେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବ, ତା' ହେଲେ ଏହି ଭଳି ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କ'ଣ ଭୂମ୍ୟେମାନେ କରିପାରିବ ନାହିଁ? "ଭୂମ୍ୟେମାନେ କ'ଣ ଦାଣ୍ଡ ନାହିଁ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବା। ତା'ହେଲେ ନିଶ୍ଚିତରେ ଭୂମ୍ୟେମାନେ ଏହି ନୀତିଗତ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିପାରିବ।" ଅତଏବ, ଯଦ ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ଭିତରେ କିଛି ବିବାଦ ଅଛି, ତାହାହେଲେ ଭୂମ୍ୟେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକ ମଣ୍ଡଳୀ ବାହାରର ଲୋକଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ସେଥିର ମାମଲା ପାଇଁ ଯିବ? ଏହି ଲୋକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନଗଣ୍ୟ।^{୧୪} ମୁଁ ଭୂମ୍ୟୁ ଲଭା ଦେବା ପାଇଁ ଏପରି କହୁଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଭାଇମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦର ବିଚାର କରିବାକୁ ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ଭିତରେ କ'ଣ ଦଣ୍ଡ ହେଲେ କାମି ଲୋକ ନାହିଁ? କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦଣ୍ଡ ଭାଇ ଅନ୍ୟଭାଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବିବାଦ ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି।

ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଆଲିନଗତ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଇ ବାଏ ଯେ, ଭୂମ୍ୟେମାନେ ପସନ୍ଦିତ ହୋଇ ସାରିଛନ୍ତି। ତା' ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କେହି ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କୁ ଠକିଥିଲେ ବା ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା। 'ତା' ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭୂମ୍ୟେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛନ୍ତି, ଓ ଠକୁଛନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଥିବା ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛନ୍ତି।

^{୧୫-୧୬} ଅଥବା, ଭୂମ୍ୟେମାନେ କ'ଣ ଦାଣ୍ଡ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗନ୍ଧର୍ବ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ। ନିଜକୁ ପ୍ରତାରଣା କର ନାହିଁ। ଯେଉଁମାନେ ଯୈନଗତ ପାପ କରନ୍ତି, ପୁଣି ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ, ବ୍ୟଭିଚାରୀ, ସମଲଜ୍ଜୀ, ସ୍ୱାର୍ଥପରୀ, ଚୋର, ମଦୁଆ, ପରନିନ୍ଦକ ଓ ଠକୁଆ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗନ୍ଧର୍ବ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ।^{୧୭} ପୂର୍ବରୁ ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକ ଏହିପରି ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ପାପ ଯୌତ ହୋଇଛି। ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଛି। ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନାମରେ ଓ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ କରାଯାଇଛି।

ନିଜ ଗର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମାନେ ଲଗାଅ

^{୧୮} ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ମିଳୁଛି ।" କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଭଲ ନୁହେଁ। "ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ମିଳୁଛି ।" କିନ୍ତୁ ମୋ ଉପରେ କହୁଥିବା କରାବାକୁ ମୁଁ କାହାକୁ ଦେବ ନାହିଁ।^{୧୯} "ଖାଦ୍ୟ ପେଟ ପାଇଁ ଓ ପେଟ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଅଟେ ।" ଏ କଥା ଠିକ୍, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏ ପୂର୍ବକୁ ନାମ କରିବେ। ଗର୍ବର ଯୈନଗତ ପାପ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦିଷ୍ଟ, ଓ ପ୍ରଭୁ ଗର୍ବର ପାଇଁ ଅଟନ୍ତି।^{୨୦} ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନରୁତ୍ଥତ କରି ନାହିଁନ୍ତି, ବରଂ ନିଜର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନରୁତ୍ଥତ କରିବେ।^{୨୧} ଭୂମ୍ୟେମାନେ କ'ଣ ଦାଣ୍ଡ ନାହିଁ ଯେ, ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କ ଗର୍ବରୁଗୁଡ଼ିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର

ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ରୋଚି ଏକ ଖମ୍ବାର ଗୁନ୍ୟ ବିଶେଷ ରୋଚି ଯିହୁମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବରେ ଖାଇଥାନ୍ତି। ପାଉଁଳ କହନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ରୋଚି ଖମ୍ବାର ଗୁନ୍ୟ ଅଟେ ।

"ଭୂମ୍ୟେମାନେ ... କରନ୍ତୁ ।" ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ ୨୨:୨୧, ୨୪

ଅଙ୍ଗବିଶେଷ? ତା'ହେଲେ ଭୁଲ୍‌ମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛି ଯେ, ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଯିବି, ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ବେଶ୍ୟାର ଅଙ୍ଗ କରିଦେବି? କେବେ ନୁହେଁ।
 ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି "ଉଭୟ ଓକ ହେବେ।" * ଅତଏବ ଭୁଲ୍‌ମାନେ ନାଣିବା ଉଚିତ ଯେ ବେଶ୍ୟାଗମନ କରୁଥିବା ନିଶେ ଲୋକ ଗାରାରିକ ଭାବରେ ତା' ସହଚ ଓକ ହୁଏ।
 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହେ ସେ ଆତ୍ମାରେ ତାହାଙ୍କ ସହଚ ଓକ ହୁଏ।

ଅତଏବ ଯୌନଗତ ପାପଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ। ନିଶେଲୋକ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପାପ, ନିଜ ଗରୀର ବାହାରେ କରେ। କିନ୍ତୁ ଯୌନଗତ ପାପ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେ ନିଜ ଗରୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ। ଭୁଲ୍‌ମାନେ ନାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କ ଗରୀର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଟେ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅନ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଭୁଲ୍‌ମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପାଇଛନ୍ତି। ଭୁଲ୍‌ମାନେ ନିଜେ ନିଜର ନୁହଁ। କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କିଣିଛନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଗରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ।

ବିବାହ ବିଷୟରେ

ଏବେ ମୁଁ ଭୁଲ୍‌ମାନେ ଲେଖିଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା କରିବି। ପୁରୁଷ ପକ୍ଷେ ବିବାହ ନ କରିବା ଭଲ। କିନ୍ତୁ ଯୌନଗତ ପାପ ବଡ଼ ବିପଦନକ। ଅତଏବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷର ନିଜର ପତ୍ନୀ ଥିବା ଉଚିତ। ସେହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀର ନିଜ ସ୍ୱାମୀ ଥିବା ଉଚିତ। ପତି ଆପଣାର ପତ୍ନୀକୁ ତାହାର ପ୍ରାପ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ। ପତ୍ନୀର ତା' ନିଜ ଗରୀର ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ। ତା'ର ଗରୀର ଉପରେ ତା' ସ୍ୱାମୀ (ପତି) ର ଅଧିକାର ଅଛି। ସେହିଭଳି ସ୍ୱାମୀର ତା' ନିଜ ଗରୀର ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ। ତା'ର ଗରୀର ଉପରେ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀର ଅଧିକାର ଅଛି। ନିଜର ଅଧିକାରରୁ ପରସ୍ପରକୁ ବଞ୍ଚିତ କର ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଭୁଲ୍‌ମାନେ ଦୁହେଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଏକମତ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ପୃଥକ ହୁଅ। ତା' ପରେ ପୁନର୍ବାର ଏକାଠି ହୁଅ, ଯା'ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଗନ୍ତବନ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କ ସୁବିଳତାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଟିମାର ଏହା ଆଦେଶ ନୁହେଁ, ବରଂ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ପୃଥକ ରହବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛି। ମୁଁ ଲଜ୍ଜା କରେ ଯେ, ସମସ୍ତେ ମୋ ଭଳି ରୁହନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ ମିଳିଛି। ଯଦି ନିଶେକର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ତା'ହେଲେ ଅନ୍ୟ ନିଶେକ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଅଛି।

ଏବେ ମୁଁ ଅବିବାହତ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ଯଦି ସେମାନେ ମୋ ଭଳି ଏକାକୀ ରହି ପାରନ୍ତେ, ତା'

ହେଲେ ଭଲ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ଗରୀର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖି ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ। କାରଣ କାମ ବାସନାର ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି ହେବା ଅପେକ୍ଷା ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ।
 ଯେଉଁମାନେ ବିବାହତ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଉଛି- ଏହି ଆଦେଶ ମୋ' ଠାରୁ ନୁହେଁ ବରଂ, ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି।

ଯେ ପତ୍ନୀ ନିଜ ପତିକୁ କେବେହେଲେ ଛାଡ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ପତ୍ନୀ ନିଜ ପତିକୁ ଛାଡ଼େ, ତା'ହେଲେ ପୁନଃ ବିବାହ ନ କରି ରହିବା ଉଚିତ ବା ନିଜ ପତି ସହଚ ମିଶି ଯିବା ଉଚିତ। ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ପତି ମଧ୍ୟ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।

ମୁଁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହା କହେ (ଏହା ମୋର କଥା, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନୁହେଁ): ଯଦି କୌଣସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଭାଇଙ୍କର ଏପରି ପତ୍ନୀ ଅଛି ଓ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀନୀ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ପତି ସହଚ ରହିବାକୁ ଲଜ୍ଜିତ, ତା' ହେଲେ ପତି ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଯଦି କୌଣସି ପତ୍ନୀର ପତି ଅଛି, ଓ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ପତ୍ନୀ ସହଚ ରହିବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ, ତା' ହେଲେ ପତ୍ନୀ ତାକୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେବା ଅନୁଚିତ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁଥିବା ପତି, ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପତ୍ନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଅଛି। ସେହିଭଳି ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁଥିବା ପତ୍ନୀ, ତା' ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପତି ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର କରାଯାଇ ଅଛି। ଯଦି ଏହା ସତ୍ୟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା, ତା'ହେଲେ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ କଦାପି ଶୁଭ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏବେ ପବିତ୍ର ଅଛନ୍ତି।

ତଥାପି ଯଦି ନିଶେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ନିଶେ ବିଶ୍ୱାସୀଠାରୁ ଅଲଗା ହେବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରେ, ତା' ହେଲେ ସେ ଅଲଗା ହୋଇପାରେ। ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଘଟିବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ ବିବାହ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତହେବ। ପରମେଶ୍ୱର ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧରେ ରହିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଛନ୍ତି। ପତ୍ନୀଗଣ! ହୃଦୟ ଭୁଲ୍‌ମାନେ ନିଜର ରକ୍ଷା କରି ପାରନ୍ତେ; ପତିଗଣ! ହୃଦୟ ଭୁଲ୍‌ମାନେ ନିଜ ନିଜର ପତ୍ନୀକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରନ୍ତେ। ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ଏହା ଭୁଲ୍‌ମାନେ ଏବେ ନାଣି ନାହିଁ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ଅନୁସାରେ ଦୀବନ ଯାପନ କର

ପ୍ରଭୁ ଭୁଲ୍‌କୁ ଆହ୍ୱାନ କଲବେଳେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଦୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଗୁଳନା ଦେଇଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସେହିଭଳି ଦୀବନ ଯାପନ କରିବା ଉଚିତ। ମୁଁ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି କାହାର ସ୍ମୃତ ହୋଇ ଯାଇଛି, ସେ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଯଦି ନିଶେ ଆହ୍ୱାନ ପାଇବା ବେଳେ ସ୍ମୃତ ହୋଇ ନାହିଁ, ତା'ର ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ନିଶେ ସ୍ମୃତ ହୋଇଛି ବା ନାହିଁ, ତାହା ବଡ଼ ବିଷୟ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମାନବା ବଡ଼ ବିଷୟ।

୨୦ପରମେଶ୍ୱର ଆହ୍ୱାନ କଲବେଳେ ଯେ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲ, ସେ ସେଭଳି ଥାଉ । ୨୧ଯଦ ପରମେଶ୍ୱର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଠାକଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦ ଭୃତ୍ୟମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇପାର, ତାହାହେଲେ ସେହି ସୁଯୋଗର ବ୍ୟବହାର କର । ୨୨କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ପ୍ରଭୁ ଆହ୍ୱାନ କଲବେଳେ କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲ, ଏବେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଲୋକ । ସେହି ପ୍ରକାର ସ୍ୱାଧୀନ ଲୋକ ଥିଲବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଯାହାକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ, ସେ ଏବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୀତଦାସ ଅଟେ । ୨୩ପରମେଶ୍ୱର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିଣିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କ୍ରୀତଦାସ ହୁଅନାହିଁ । ୨୪ଅତଏବ ମଣିଷମାନଙ୍କର ଦାସ ହୁଅ ନାହିଁ । ଭାଇ (ଓ ଭଉଣୀ) ମାନେ! ଆହ୍ୱାନ ହେଲବେଳେ ଯେ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ନୂତନ ଜୀବନ ଲାଭ କର, ସେ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ।

ବ୍ୟାହ ବରବା ବ୍ୟୟକ ପ୍ରଶ୍ନ

୨୫ଏବେ ମୁଁ ଅବ୍ୟାହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟରେ କହୁଛି । ଏ ବ୍ୟୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ କୌଣସି ଆଦେଶ ମିଳି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ମୋ ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇ ଥିବାରୁ ଓ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିବାରୁ, ମୁଁ ମୋର ମତାମତ ଦେଉଛି । ୨୬ଏହା ସଙ୍କଟର ସମୟ । ଅତଏବ, ମୋ ମତରେ ଭୃତ୍ୟ ଯେପରି ଅଛି ସେହିପରି ରହିବା ଉତ୍ତମ । ୨୭ଯଦ ଭୃତ୍ୟମାନେ ବ୍ୟାହତ, ତେବେ ପତ୍ନୀଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟାହ ହୋଇନାହିଁ, ତେବେ ପତ୍ନୀଟିଏ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ । ୨୮କିନ୍ତୁ ଯଦ ଭୃତ୍ୟମାନେ ବ୍ୟାହ କରବା ପାଇଁ ମନସ୍ତୁ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ପାପ ନୁହେଁ । ନିଶ୍ଚୟ କୁମାରୀ କନ୍ୟା ବ୍ୟାହ କଲେ ପାପ କରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟାହ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ଜୀବନରେ କଷ୍ଟ ପାଇବେ । ଏହି କଷ୍ଟରୁ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ।

୨୯ଭାଇ (ଓ ଭଉଣୀ) ମାନେ! ମୋର କହିବା କଥା ଯେ, ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ଅତଏବ, ଏହାପରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସମୟ ବିଅନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀନାହିଁ । ୩୦ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃଖି ସେମାନେ ଦୁଃଖି ନ ହେଲ ଭଲ ରୁହନ୍ତୁ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ, ସେମାନେ ଏପରି ରୁହନ୍ତୁ ଯେପରି ସ୍ତ୍ରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଦିନିଷ ପତ୍ର କିଣି ପାରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜ ପାଖରେ କିଛି ନ ଥିଲ ଭଲ ରୁହନ୍ତୁ । ୩୧ଯେଉଁମାନେ ସଂସାରକ ଭୋଗ-ବିଳାସର ସାମଗ୍ରୀ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପରି ରୁହନ୍ତୁ ଯେପରି ସେ ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଦୌ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ଏହିପରି ଭାବରେ ରୁହ, କାରଣ ଜଗତର ବାହ୍ୟାଂଶ ବ୍ୟୟ ସବୁ ଗୀତ୍ର ଲୋପ ପାଇବ ।

୩୨ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଚନ୍ଦ୍ର ନ କର ଏହା ମୋର ଇଚ୍ଛା । ଅବ୍ୟାହତ ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାମରେ ଲାଗିଥାଏ ଓ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ୩୩କିନ୍ତୁ

ଯେଉଁ ଲୋକ ବ୍ୟାହତ, ସେ ସଂସାରକ ବ୍ୟୟରେ ଲାପ୍ତ ରହି ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାଏ । ୩୪ଅତଏବ ସେ ଭୁଲଟି ବ୍ୟୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ: ପତ୍ନୀକୁ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ କରିବା । ନିଶ୍ଚୟ ଅବ୍ୟାହତ ହୁଅ ଅର୍ଥାତ କୁମାରୀ କନ୍ୟା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସମୟ ଦିଅ । ସେ ତା'ର ଗର୍ଭର ଓ ଆତ୍ମା ଉଭୟକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପିତ କରିପାରେ । କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟାହତ ହୁଅ, ନିଗତିକତାରେ ମାତି ରହି, ନିଜ ସ୍ୱାମୀକୁ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହେ । ୩୫ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଲ ପାଇଁ କହୁଛି, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କଡ଼ା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ନିଜକୁ କୌଣସି ଅନ୍ୟ କାମରେ ନ ଲଗାଇ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କର ।

୩୬ଯଦ କେହି ନିଜର କନ୍ୟା ଗତବୟସ୍କା ହେବାର ଦେଖି ଭାବେ ଯେ, ସେ ନିଜ କୁମାରୀ କନ୍ୟା ପ୍ରତି ଉଚିତ ବ୍ୟବହାର କରୁ ନାହିଁ, ଓ ଭାବେ ଯେ କନ୍ୟାର ବ୍ୟାହ ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ସେ ଯେପରି ଗୁହେଁ ସେପରି କରିପାରେ । ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାହ କରିଦେବା ଉଚିତ । ଏହା ପାପ ନୁହେଁ । ୩୭କିନ୍ତୁ ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ମନା ଥାଇପାରେ ଯେ ବାହାହେବା ଦରକାର ନାହିଁ । ତାହାହେଲେ ସେ ଯାହା ଗୁହେଁ, ତାହା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଛି । ଯଦ ସେ ଗୁହେଁ ତାହାର ମନରେ ଯେ ସେ ତାହାର କନ୍ୟାକୁ ବ୍ୟାହ ଦେବ ନାହିଁ, ସେ ଉଚିତ କରୁଛି । ୩୮ଅତଏବ ଯିଏ ନିଜର କୁମାରୀ କନ୍ୟାର ବ୍ୟାହ କରୁଛି, ସେ ଭଲ କରୁଛି ଓ ଯିଏ କୁମାରୀ କନ୍ୟାର ବ୍ୟାହ କରୁ ନାହିଁ, ସେ ଅଧିକ ଭଲ କରୁଛି ।

୩୯ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱାମୀ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତା' ସହିତ ରହିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ । ସ୍ୱାମୀ ମରଗଲ ପରେ ସେ ଯେ କୌଣସି ଅନ୍ୟ ଲୋକ ସହିତ ବ୍ୟାହ କରବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେବା ଉଚିତ । ୪୦ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦ ପୁନଃ ବ୍ୟାହ ନ କରେ, ତା' ହେଲେ ସେ ଅଧିକ ସୁଖୀ ରହିବ । ଏହା ହେଉଛି ମୋର ମତ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ମୋ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅଛି ।

ମୂର୍ଖତାରେ ଉତ୍ତର ଦୋଳଥବା ପ୍ରସାଦ

ଏବେ ମୁଁ ମୂର୍ଖଗୁଡ଼ିକଠାରେ* ଉତ୍ତରୀକୃତ ମାଂସ ବ୍ୟୟରେ କହିବ । ଆମେ ଜାଣୁ “ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ।” କିନ୍ତୁ “ଜ୍ଞାନ” ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅହଂକାରୀ କରିଦିଏ । ୧କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବାରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଯଦ କିଏ ଭାବେ ଯେ, ସେ କିଛି ନାଶେ ତା' ହେଲେ ସେ ଯେ ମୂର୍ଖ ଏହା ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ । ୨କିନ୍ତୁ ଯିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ପରିଚୟ ନିଅନ୍ତି ।

ମୂର୍ଖଗୁଡ଼ିକଠାରେ କାଷ୍ଠ, ପାଷାଣ, ମାଟିରେ ନିର୍ମିତ, ଅଣଯିହୁଆ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପାସିତ ଦେବତା

ଅତଏବ ମାଫ ଖାଇବା ବିଷୟରେ ମୁଁ ଏହା କହେ
 ଯେ, “ଆମ୍ଭେ ନାଶ୍ଟି ଯେ ନଗରରେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରତିମା
 ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ। ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ନାଶ୍ଟି ଯେ ନଗେ ମାତ୍ର
 ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି।” ଆକାଶ ବା ପୃଥିବୀରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ
 ତଥା-କଥୁତ ଦେବତା ଥାଇ ପାରନ୍ତି (ଲୋକେ ଅନେକ
 ବସ୍ତୁକୁ “ଦେବଗଣ” ଓ “ପ୍ରଭୁଗଣ” ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି,
 କିନ୍ତୁ ତାହା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ।) କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ନଗେ
 ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି। ସେ ଆମ୍ଭର ପରମପିତା। ସମସ୍ତ
 ବିଷୟ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆସେ, ଓ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ
 ନୀବତ ଅଛୁ। ପ୍ରଭୁ କେବଳ ନଗେ। ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
 ଅଛନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ, ଓ
 ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନୀବନ ଦେଇଛନ୍ତି।

କିନ୍ତୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ। କେତେକ
 ଲୋକ ପୂର୍ବ ଅଭ୍ୟାସ ଯୋଗୁଁ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ମୂର୍ତ୍ତି ଉପାସନା
 କରନ୍ତି। ଏବଂ ମାଫ ଖାଇବା ବେଳେ, ତାହା ମୂର୍ତ୍ତି
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଏ ପ୍ରସାଦ ବୋଲି ମନେ
 କରନ୍ତି। ଏହି ମାଫ ଖାଇବା ଉଚିତ କି ନୁହେଁ, ଏ
 ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ବୋଧ ନାହିଁ। ଅତଏବ,
 ଖାଇଲା ବେଳେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ମନେ କରନ୍ତି।
 ‘ଖାଦ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଏ ନାହିଁ।
 ଖାଦ୍ୟ ନ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଆମ୍ଭର
 ସଂପର୍କରେ କ୍ଷତି ହୁଏ ନାହିଁ, ଓ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭର
 କିଛି ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ।

କିନ୍ତୁ ନିଜର ସ୍ୱାଧୀନତା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ରୁହ।
 ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ଏହି ସ୍ୱାଧୀନତା, ଦୁର୍ବଳ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ
 ପାପରେ ନ ପକାଇ। ଚିନ୍ତାମାନଙ୍କର ହତାହତ ଜ୍ଞାନ
 ଅଛି। ତେଣୁ ଭ୍ରମେ ଦେବ ମନ୍ଦିର ଭୋଜନ ଗାଳାରେ
 ବସି ଖାଇବା ପାଇଁ ଉଚିତ ମନେ କରାଯାଏ। କିନ୍ତୁ
 କୌଣସି ଦୁର୍ବଳ ବିଶ୍ୱାସୀ, ସେଠାରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି
 ମୂର୍ତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ମାଫ ଖାଇବାକୁ ସାହସ
 ପାଇବ। ସେ ଏପରି କରିବା ଭୁଲ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ
 ଖାଇବ। ଅତଏବ ସେହି ଦୁର୍ବଳ ବିଶ୍ୱାସୀ ଯାହା ନିମନ୍ତେ
 ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାର ଆଦୃତ ପତନ
 ପାଇଁ ଭ୍ରମେ ପାୟୀ ହେବ। ଚିନ୍ତାମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଭାଇ
 ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ
 ଭୁଲ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁଥିବା କାମଗୁଡ଼ିକ କରିବାକୁ
 ଉତ୍ସାହତ କରି ସେମାନଙ୍କ ବିବେକକୁ ଆଘାତ ଦେଉଛନ୍ତି।
 ଏହା ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରମମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପାପ
 କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ମୋର ମାଫ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ମୋ ଭାଇ
 ପାପରେ ପଡ଼ିବ, ତାହେଲେ ମୁଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଉ ମାଫ
 ଖାଇବି ନାହିଁ। ଏପ୍ରକାରେ ମୁଁ ମୋ ଭାଇର ବିପ୍ଳବ କାରଣ
 ହେବି ନାହିଁ।

ମୁଁ ନଗେ ସ୍ୱାଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତି। ମୁଁ ନଗେ ପ୍ରେରଣିତ। ମୁଁ
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ନିମନ୍ତେ ମୋ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ସ୍ୱରୂପେ ଭ୍ରମମାନେ
 ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣିତ
 ବୋଲି ଗ୍ରହଣ ନ କରି ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମମାନେ

ମୋତେ ପ୍ରେରଣିତ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି।
 ମୁଁ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନଗେ ପ୍ରେରଣିତ, ଭ୍ରମମାନେ ଏଥିର
 ପ୍ରମାଣ ଅଟନ୍ତି।

କେତେକ ମୋର ବିଚାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି।
 ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଉତ୍ତର ଏହି ଯେ, “ଆମ୍ଭର
 ଖାଇବା ଓ ପିଇବା ପାଇଁ କ’ଣ ଅଧିକାର ନାହିଁ? ନଗେ
 ବିଶ୍ୱାସୀନା ପତ୍ନୀକୁ ଯାତ୍ରାବେଳେ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯିବା
 ପାଇଁ କଣ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ନାହିଁ? ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରଣିତମାନେ,
 ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଓ କେଫାତ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି।
 ଆଉ କେବଳ ବର୍ଣ୍ଣବଦ୍ଧ ଓ ମୁଁ ନିଜ ନିଜର ନୀବକା
 ପାଇଁ କାମ କରୁଥିବୁ? ସେନାବାହନରେ କୌଣସି ସୈନିକ
 କ’ଣ ନିଜ ଖଜୁରେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ? କୌଣସି ଲୋକ କ’ଣ
 ଅଜ୍ଞାନ ବଗିଚା ଲଗାଏ ଓ ନିଜେ ଏହାର ଫଳ ଖାଏ
 ନାହିଁ। ଏପରି କେଉଁ ଲୋକ ଅଛି, ଯେ ମେଷପାଳନ
 କରି ନିଜ ପାଇଁ ମେଷପୁଧା ନିଏ ନାହିଁ?

ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟର ଚିନ୍ତାଧାରା ନୁହେଁ
 ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କୁହେ।
 ‘ମୋଖାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖା ଅଛି: “ଖଳାରେ ବେଙ୍ଗଳା
 ବୁଲାଇବା ବେଳେ ବଳଦର ମୁହଁ ବାନ୍ଧ ନାହିଁ।”* ପରମେଶ୍ୱର
 ଏହା କ’ଣ କେବଳ ବଳଦଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ? ନା।
 ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି।
 କାରଣ ହଳ କରୁଥିବା ଓ ଗଣ୍ୟ ପାଠ୍ୟୁ ଥିବା ଲୋକ,
 ଉଭୟ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିବା ହେତୁ, ପାଇବେ ବୋଲି ଆମ୍ଭ
 କରୁଥାନ୍ତି। ଚିନ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆଦୃତ ବୀଦ
 ବୁଣିଅଛୁ, ତେଣୁ ନୀବକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ଭ୍ରମ ପାର୍ଥିବ
 ଧନରୁ କିଛି ପାଇବାକୁ କ’ଣ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ନାହିଁ?
 ଏହା ଆମ୍ଭର ପ୍ରାପ୍ୟ। ସେହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଭ୍ରମରେ
 ଏହି ଦାବା ଅଛି, ତେବେ ଆମ୍ଭର କ’ଣ ଏଥିରେ ଅଧିକ
 ଦାବା ନାହିଁ? କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ
 କରୁନାହିଁ। ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ତବ୍ଧମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କାଳେ
 ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସହ୍ୟ କରୁଅଛୁ।
 ଚିନ୍ତାମାନେ କ’ଣ ନାହିଁ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ
 ମନ୍ଦିରର ସେବକ ସେମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ବଳ
 ଉତ୍ସର୍ଗ କିଛି ଆଣି ନିଜର ନୀବକା ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି। ଓ
 ଯେଉଁମାନେ ବେଦୀର ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ସେମାନେ ବେଦୀକୁ
 ଅଣାଯାଇଥିବା ନିର୍ବେଦ୍ୟରୁ କିଛି ଭାଗ ପାଆନ୍ତି। ସେହି
 ପ୍ରକାର ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି। ଯେ ସ୍ତବ୍ଧମାନଙ୍କ ଗ୍ରହଣ
 କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସ୍ତବ୍ଧମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
 ପୋଷଣର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବେ,

କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ
 କେବେହେଲେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁନାହିଁ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ କିଛି ପାଇବା
 ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହିଁ। ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ଏହା
 ମୋଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ଗଲେ ବରଂ ମୋର ମରଣିବା
 ଭଲ। ସ୍ତବ୍ଧମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁର କରିବା ପାଇଁ ମୋର ଚର୍ଚ୍ଚ

କରିବା କିଛି ନାହିଁ । ଏହା ମୋହର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ମୁଁ ଯଦି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ମୋ ଦୀବନ ଧୁଳି ।^{୧୭} ତା'ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର କରୁଛି, ତେବେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ତାହା ତ ନୁହେଁ । ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ପାଇଁ ମୁଁ ବାଧ୍ୟ । ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି, କେବଳ ତାହା ମୁଁ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛି ।^{୧୮} ତା'ହେଲେ ମୋର ପୁରସ୍କାର କ'ଣ? ମୋର ପୁରସ୍କାର ଏହା ଯେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର କଲ ବେଳେ ମୁଁ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ପାରନ୍ତି? ଏହାପରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରାୟ ମୋର ପାଇବା କଥା, ତାହା ମୁଁ ଦାବୀ କରେ ନାହିଁ ।

^{୧୯}ମୁଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାସ କରୁଛି । ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରନ୍ତି ।^{୨୦} ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲାଭ କରିବା ଲାଗି ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି ହେଲି । ମୁଁ ନିଜେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ, ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ହେଲି ।^{୨୧} ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ । ତଥାପି ମୁଁ ଯେପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବହାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରେ, ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବହାନ ଲୋକପରି ହେଲି ।^{୨୨} ଯେଉଁମାନେ ଦୁର୍ବଳ ସେହି ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ହେଲି । ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ହେଉ ପଛେ ମୁଁ ଯେପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ସେହି ପ୍ରକାରର ହେଲି ।^{୨୩} ଏହା ସବୁ ମୁଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ କରୁଛି, ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆଗାଧୀନରେ ମୋର ମଧ୍ୟ କିଛି ଅଂଶ ରହିବ ।

^{୨୪}କୁହେମାନେ ନାଶ ଯେ ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସମସ୍ତେ ଦୌଡ଼ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭିତରୁ ମାତ୍ର ନିଶକୁ ପୁରସ୍କାର ମିଳେ । କୁହେମାନେ ଯେପରି ନିତିବ, ସେପ୍ରକାର ଦୌଡ଼ ।^{୨୫} ଖେଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଯୋଗୀକୁ କଠୋର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେବାକୁ ହୁଏ । ସେମାନେ ମୁକୁଟ ପାଇବା ପାଇଁ ଏହା କରନ୍ତି । ଏହା ମୁକୁଟ ଏକ ନୀତିକ ଓ କ୍ଷମକାଳପ୍ରାୟ ବ୍ୟୟ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଅକ୍ଷୟ ମୁକୁଟ ପାଇବା ପାଇଁ ଏପରି କରୁ ।^{୨୬} ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳକୁ ଦୌଡ଼ୁଅଛି । ମୁଁ ମୁଣ୍ଡି ଯୁଦ୍ଧ କଳାପରି ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛି, ବାୟୁ ସଂଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁନାହିଁ ।^{୨୭} ମୁଁ ମୋର ନିଜ ଗର୍ଭାବଳୀକୁ ଆଦାତ କରୁଛି । ମୁଁ ଏହାକୁ ମୋର କ୍ରୀତଦାସ କରୁଛି । ମୁଁ ଏହା କରୁଛି ଯେପରି ମୁଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର କରିବା ପରେ ନିଜେ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନ ହୁଏ । ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ପରେ ଯେପରି ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ମୋ ଗର୍ଭାବଳୀ ବନ୍ଧରେ ରଖୁଅଛି ।

ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭଳି ହୁଅ ନାହିଁ

୧୦ ଭଲ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଲଜ୍ଜା କରେ ଯେ, ଆମର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଯେଉଁମାନେ ମୋଗାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ) କ'ଣ ହେଲ ତାହା ଭୁଲେମାନେ ନାଶି ରଖି । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ମେଘ ସ୍ତମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ସ୍ତମ୍ଭ ସାଗରକୁ ପାର କରାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ମେଘ ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ମୋଗାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ଭାବେ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।^୧ ସେମାନେ ଏକମାତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶୈଳି ସଦୃଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁଠାରୁ ସମାନ ଆତ୍ମିକ ଭୋଦନ କରିଥିଲେ ।^୨ ସମସ୍ତେ ସମାନ ଆତ୍ମିକ ପାନୀୟରୁ ପାନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସେହି ଆତ୍ମିକ ପଥରରୁ ବାହାରିବା ପାଣି ପିଇଥିଲେ । ସେହି ପଥର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ ।^୩ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅଧିକଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରସନ୍ନ ନ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମରୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମରଗଲେ ।

ଏହି ସତ୍ୟଗାତ୍ମକ ଆମ ପାଇଁ ଦୁଃଖୀୟ ସ୍ୱରୂପ ଅଛି, ଅତଏବ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା କରିବା ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେକଙ୍କ ଭଳି ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା କରନାହିଁ । ଗାୟୁ କୁହେ: “ଲୋକେ ଗାଜବା ଓ ପିଲିବା ପାଇଁ ବସିଲେ ଓ ନାଚିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ ।”^୪ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଯେପରି କେତେକ ଯୌନଗତ ପାପ କଲେ, ଆମେ ସେଭଳି କେବେ କରିବା ନାହିଁ । ସେମାନେ ପାପ କରିଥିବା ହେତୁରୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ୨୩୦୦୦ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ମରଗଲେ ।^୫ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ସାପ କାମୁଡ଼ାରେ ମଲେ ।^୬ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକଙ୍କ ଭଳି ଆପଣ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହି ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନେ ବିନାଶକାରୀ (ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ)ଙ୍କ ହାତରେ ମଲେ ।

^୭ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଲା, ତାହା ଆମପାଇଁ ଉପାହରଣ ସ୍ୱରୂପ । ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଇତିହାସରେ ଅନ୍ତମ ସମୟରେ, ଆମେ ନୀବନଧାରଣ କରୁଛୁ । ଏହା ଆମମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖା ଯାଇଛି ।^୮ ଅତଏବ, ଯେଉଁଲୋକ ଭାବୁଛି ଯେ, ସେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛି, ଯେପରି ସେ ଖାଦି ନ ପଡ଼େ ଏଥିପାଇଁ ସତର୍କ ରହ ।^୯ କେବଳ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେସବୁ ପରୀକ୍ଷା ଆସୁଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ପରୀକ୍ଷା ଆସିଥାଏ । କିନ୍ତୁ କୁହେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିପାର । ସେ କେବେହେଲେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଅସହ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୁହେମାନେ ପ୍ରଲୋଭନର (ପରୀକ୍ଷାର) ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ବାଟ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇ ଦେବେ । ତା'ହେଲେ କୁହେମାନେ ସମସ୍ତ କିଛି ସହ ପାରବ ।

^{୧୦} ମୋର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁଗଣ! ଶେଷରେ ମୁଁ କହୁଛି ଯେ, ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ ।^{୧୧} କୁହେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ,

ତେଣୁ ମୁଁ ଏହା କହୁଛି । ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି, ଭୃନ୍ୟମାନେ ନିନ୍ଦେ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତେ । ^{୧୬}ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପିଆଳ ପାଇଁ ଆମେ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁ, ତହିଁରେ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତର ସହଭାଗୀ ହେଉ ନାହିଁ କି? ଯେଉଁ ରୋଚିଆ ଆମେ ଭାଙ୍ଗି ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରର ଅଂଶ ନୁହେଁ କି? ^{୧୭}କେବଳ ଗୋଟିଏ ରୋଚିଆ ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ଅନେକ ଲୋକ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସମସ୍ତ ସେହି ରୋଚିଏ ରୋଚିଆକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରି ଖାଉ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରଭୁତ୍ଵରେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ।

^{୧୮}ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଭାବ । ସେମାନେ ବଳ ପ୍ରାପ୍ତ ପଶୁ ମାଂସ ଭୋଜନ କରି କ'ଣ ବେଦୀର ଅଂଶୀଦାର ନୁହଁନ୍ତି? ^{୧୯}ମୁଁ କହୁ ନାହିଁ ଯେ ମୂର୍ତ୍ତି ବା ମୂର୍ତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ଖାଦ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ଵ ଅଛି । ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁନାହିଁ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ^{୨୦}କିନ୍ତୁ ମୋ କହିବା କଥା ଯେ, ଭୃନ୍ୟମାନେ ଭୃତ୍ଵମାନଙ୍କ ସହତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନ କର । କିନ୍ତୁ ମୁଁ କୁହେ ଯାହା ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବଳ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥାଏ ତାହା ଶୟତାନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥାଏ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ଏବଂ ମୁଁ କୁହେ ଭୃନ୍ୟମାନେ ଶୟତାନ ସହତ ଅଂଶୀଦାର ହୁଅନାହିଁ । ^{୨୧}ଭୃନ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପିଆଳରୁ* ଓ ଶୟତାନର ପିଆଳରୁ ମଧ୍ୟ ପିଇ ପାରବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନେତ୍ର ଓ ଶୟତାନର ନେତ୍ର ଉଭୟର ଅଂଶୀଦାର ହୋଇ ବସି ପାରବ ନାହିଁ । ^{୨୨}ଆମେ କ'ଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ? ଆମେ କ'ଣ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ? ନା!

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୌରବ ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ଵାଧୀନତାର ବ୍ୟବହାର କର

^{୨୩}“ଆମେ ସବୁ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇଛୁ ।” କିନ୍ତୁ ସବୁ ବିଷୟ ଭଲ ନୁହେଁ । “ଆମେ ସବୁ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇଛୁ ।” କିନ୍ତୁ କେତେକ ବିଷୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧକୁ ଦୃଢ଼ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ^{୨୪}କୌଣସି ଲୋକ କେବଳ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରେ ଯଦି ତାହା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ ।

^{୨୫}ବିଦାରରେ ଯାହା ବିକ୍ରି ହେଉଛି ସେସବୁ ମାଂସ ଭୃନ୍ୟ ଖାଇପାର । ନିଜ ବିବେକ ସକାଶେ ଏହି ମାଂସ ଖାଇବା ଉଚିତ କି ନୁହେଁ, ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଶୁର ନାହିଁ । ^{୨୬}ଭୃନ୍ୟ ଖାଇପାର କାରଣ “ପୁଅଟିଏ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଟେ ।”*

ପିଆଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶେଷ ରକ୍ତଭୋଜନ ବେଳେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଆଯାଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପିଉଥିବା ପିଆଳ ।

“ପୁଅଟିଏ ... ଅଟେ” ଗୀତଂହତା ୨୪:୧, ୫୦:୧୨, ୮୯:୧୧

^{୨୭}ନିଶ୍ଚୟ ଅବଶ୍ୟା ଲୋକ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଡାକ ପାରେ । ଯଦି ଭୃନ୍ୟମାନେ ଯିବାକୁ ସ୍ଥିର କର, ଯାହା ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଥିବା ହୋଇଛି, ତାହା ଖାଅ । ^{୨୮}ଏହା ଭଲ କି ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନ କରି ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କର । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କୁହେ: “ଏହି ଖାଦ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ହୋଇଛି ।” ତାହାହେଲେ ସେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ କାରଣ ହେଲା, ଯିଏ ଏହା କହୁଛି ତା'ର ବିରୁଦ୍ଧକୁ ଭୃନ୍ୟମାନେ ଆଘାତ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଖାଅ ନାହିଁ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ କାରଣ ହେଲା ଏହି ମାଂସ (ପ୍ରସାଦ) ଖାଇବା ଅନୁଚିତ ବୋଲି କେତେକ ମତ ଦିଅନ୍ତି । ^{୨୯}ଭୃନ୍ୟମାନେ ଏହାକୁ ଭୁଲ ବିବେଚନା କର ବୋଲି ମୁଁ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଏହାକୁ ବିବେଚନା କରୁ ଥିବାରୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ଖାଇବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟର ମନୋଭାବ ହେତୁ ମୋ ନିଜର ସ୍ଵାଧୀନତାରେ ଆଥ ଆଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ । ^{୩୦}କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସାର ଭୋଜନ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ସମାଲୋଚିତ ହେବା ଅନୁଚିତ ।

^{୩୧}ଅତଏବ, ଯେତେବେଳେ ଭୃନ୍ୟମାନେ ଖାଅ, ପିଅ ବା ଅନ୍ୟ ଯାହା କିଛି କର, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହମା ପାଇଁ କରିବା ଉଚିତ । ^{୩୨}ଏତକ କୌଣସି କାମ କର ନାହିଁ, ଯାହା ସ୍ଵାଭାବିକ ବା ଅସାଧାରଣତାରେ ବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମଙ୍ଗଳା ବାଧା ପାଇବେ । ^{୩୩}ମୁଁ ଏହି ନୀତି ଅନୁସରଣ କରେ । ମୁଁ ନିଜକୁ ଖୁସି ରଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମୁଖ କରିବାକୁ ଚାହେଁ । ମୁଁ ଅନେକଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଚିନ୍ତାକରେ ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରବେ ।

୧୧ ମୁଁ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରୁଛି, ଭୃନ୍ୟମାନେ ସେପରି ଅନୁସରଣ କର ।

ଅଧିକରେ ରହବା

ମୁଁ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କରୁଛି କାରଣ ଭୃନ୍ୟମାନେ ମୋତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ମନେ ପକାଉ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଥିଲି ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣରେ ରଖି ପାଳନ କରୁଛି । ମୁଁ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରେ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷଲୋକର ମସ୍ତକ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସ୍ଵୀଲୋକର ମସ୍ତକ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମସ୍ତକ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ଵର । ^୨ଯେ କୌଣସି ପୁରୁଷଲୋକମସ୍ତକ ଆକ୍ଷାଦନ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ବା ଉବିଷୟଦ୍ଵାରା କହେ, ସେ ନିଜ ମସ୍ତକର ଅପମାନ କରେ । ^୩ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀ ମସ୍ତକ ଆକ୍ଷାଦନ କରି ଉବିଷୟଦ୍ଵାରା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଯଦି କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ମସ୍ତକ ଆକ୍ଷାଦନ ନ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ବା ଉବିଷୟଦ୍ଵାରା କହେ, ସେ ନିଜର ମସ୍ତକର ଅପମାନ କରେ । ଏହା ସେହି ସ୍ଵୀଲୋକ ଭଳି ଯାହାର ମୁଣ୍ଡରେ ବାଳ ନାହିଁ । ^୪ଯଦି କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ମସ୍ତକ ଆକ୍ଷାଦନ କରେ ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ଏହା ସେ ମସ୍ତକର କେଶ କାଟିପକାଇବା ସଙ୍ଗେ ସମାନ । ମାତ୍ର କେଶ କାଟିବା ଓ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ

କରିବା ସ୍ୱା ପକ୍ଷରେ ଲଜ୍ଜାଦନକ, ତେଣୁ ସେ ମସୃକ ଆଛାଦନ କରିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ନିଶେ ପୁରୁଷ ନିଜର ମସୃକ ଆଛାଦନ କରିବା ଅନୁଚିତ, କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୃଷ୍ଟି ତାହାଙ୍କର ଗୌରବ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ନିଶେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷର ଗୌରବ ସରୂପ ଅଟେ । ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ ଠାରୁ ଆସି ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଠାରୁ ଆସିଛି । ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନ ଥିଲା; ବରଂ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ନିଶେ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନତାର ଚତୁ ସରୂପେ ଆପଣା ମସୃକ ଆଛାଦନ କରିବା ଉଚିତ । ସର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଲାଗି ମଧ୍ୟ ସେ ଧିକାର କରିବା ଉଚିତ ।

କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ପୁରୁଷ ଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ, ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଠାରୁ ପୁରୁଷ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ । କାରଣ, ଯେପରି ପୁରୁଷ ଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସିଛି, ସେହିପରି ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ପୁରୁଷ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଛି । ନିଶେ ସ୍ତ୍ରୀ ମସୃକ ଆଛାଦନ ନ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା କ'ଣ ଉଚିତ କି? ଧିକାର କରୁଥିବା ନିଜେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର । ପ୍ରକୃତି କ'ଣ ଭୁଲୁଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ନାହିଁ ଯେ, କୌଣସି ପୁରୁଷ ବଡ଼ ବଡ଼ ବାଳ ରଖିବା ଲଜ୍ଜାଦନକ କ'ଣ? କିନ୍ତୁ ଯଦି ନିଶେ ସ୍ତ୍ରୀର ଲମ୍ବା ବାଳ ଅଛି, ଧିକାର ତା'ପାଇଁ ଗୌରବର ବ୍ୟକ୍ତି । ମସୃକ ଆଛାଦନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦୀର୍ଘ କେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଯଦି କିଏ ଧିକାର ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଯୁକ୍ତ ତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାକରେ, ତେବେ ଆମେ କହୁ ଯେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଆମେ ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ୱୀକୃତ ଦେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଭୁଭୋଦ

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାସ କରୁ ନାହିଁ । ଭୁଲମାନଙ୍କର ସମବେତ ସତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କ୍ଷତିକାରକ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ, ଭୁଲମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ସତ୍ତ୍ୱରେ ସମବେତ ହେଲେବେଳେ ଭୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦଳ ଭେଦ ଘଟେ । କେତେକଟା'ଗରେ ମୁଁ ଧିକାରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । (ଭୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଧିକାର ସ୍ତ୍ରୀ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମତ ଠିକ୍ ତାହା ସ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ନିଶାସିବ) ଅତଏବ, ଭୁଲମାନେ ଯେତେବେଳେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସମବେତ ହୁଅ, ଭୁଲମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଭୁଭୋଦ* ପାଳନ କରି ନ ଥାଆ । କାରଣ ଭୁଲମାନେ ଖାଇଲେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ନିଜ ନିଜର ଭୋଦ ଖାଆ । ଫଳତଃ, କେହି କେହି ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଇବା ଓ ପିଇବାକୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ଅପରପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଖାଇପିଇ ମାତାଲ ହୋଇ ଯାନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁଭୋଦ

ଏକ ବିଶେଷ ଭୋଦନ ଯାହା ଯାଏଁ ଡାକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ମୁଖ୍ୟପୁରୁର ଖାଇଥିଲେ । ଗାହାର ସୁରଣାପେଁ ପ୍ରଭୁଭୋଦ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପାଳନ କର ହେଇଥାଏ । ଲୁକ ୨୨:୧୪-୨୦

ଭୁଲମାନେ ନିଜ ନିଜର ଘରେ ଖାଇ ପିଇ ପାରିବ । ଭୁଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଯେପରି ସୁରୁତ୍ୱ ନାହିଁ, ଏହ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିଶାପଡ଼େ । ଭୁଲମାନେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେଉଛି । ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ବା କହବ? ଏହ କାମ ପାଇଁ କ'ଣ ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାସ କରିବ? ନା । ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାସ କରିବ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି, ସେହି ସମାନ ଶିକ୍ଷା ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଦେଲି । ଯେଉଁ ଗୁଡ଼ିରେ ଯାଏଁ ଗୁଲ୍ ମାରିଦେବା ଲାଗି ଧରଇ ସଂଯାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଗୁଡ଼ିରେ ସେ ରୋଟା ନେଲେ ଓ ତା' ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ । ତା'ପରେ ସେହି ରୋଟାକୁ ଛଣାଇ ସେ କହଲେ: “ଏହା ଭୁଲମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋର ଗର୍ଭାବ । ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଲାଗି ଭୁଲମାନେ ଧିକାର କର ।”

ସେହିପରି ସେମାନେ ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ, ସେ ପାନପାତ୍ର ନେଲେ ଓ କହଲେ: “ଏହ ପାନପାତ୍ର ମୋହର ରକ୍ତରେ ସ୍ତ୍ରୀପିତ ନୂତନ ରୁକ୍ତର ନିଦର୍ଶନ । ଭୁଲମାନେ ଯେତେଥର ଏହ ପାତ୍ରକୁ ପାନ କରିବ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ତାହା କରିବ ।” ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଏହି ରୋଟା ଖାଇଲାବେଳେ ଓ ଏହି ପାନପାତ୍ରରୁ ପାନ କଲାବେଳେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖର ଘୋଷଣା କରୁଥିବ ।

ଅତଏବ, ଯେଉଁଲୋକ ରୋଟା ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପିଆଲାରୁ ଅନୁଚିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗର୍ଭାବ ଓ ରକ୍ତର ଅବମାନନା କରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକଲୋକ ରୋଟା ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଓ ପିଆଲାରୁ ପିଇବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ହୃଦୟ (ନିଜକୁ) ପରୀକ୍ଷା କରିନେବା ଦରକାର । ଯଦି ନିଶେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗର୍ଭାବକୁ ବିଶେଷ ନ ମଣି ଏହି ରୋଟାକୁ ଖାଏ ଓ ଏହି ପିଆଲାରୁ ପିଏ, ତା'ହେଲେ ସେ ଧିକାର ଖାଇବା ଓ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ । ସେଥିପାଇଁ ଭୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଦୁର୍ବଳ ଓ ରୋଗୀ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ମୃତ ହେଲେଣି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ନିଜକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ନେବା, ତା' ହେଲେ ଆମକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଆମର ବିଶୁଦ୍ଧ କରିନ୍ତି, ସେ ଠିକ୍ ବାଟ ଦେଖାଇବା ଲାଗି ଆମ ପ୍ରତି ଦକ୍ଷ ବିଧାନ କରିନ୍ତି । ଆମେ ଯେପରି ଜଗତର ଅବଗିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଦକ୍ଷାକା ପାଇବୁ ନାହିଁ, ସେଥିଲାଗି ସେ ଏପରି କରିନ୍ତି ।

ଅତଏବ, ହେ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଯେତେବେଳେ ଭୋଦନ କରିବା ପାଇଁ ଭୁଲମାନେ ଏକାଠି ଆସିଛି, ପରସ୍ପର ଏକଆରେକ ଲାଗି ଅପେକ୍ଷା କର । ଯଦି କାହାକୁ ବଡ଼ତ ଭୋଦ ଲାଗୁଛି, ସେ ଘରେ ଖାଇ ଦେବା ଉଚିତ, ଯଦି ପ୍ରଭୁଭୋଦ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଭୁଲମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ହେଉ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶୁଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେବେ ଆସିବି, ଅବଗିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିରେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ କହବ ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅନୁରୋଧ

୧୨ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଆତ୍ମିକ ଦାନଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ।^୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେପକାଅ ଯେ ବ୍ୟଗ୍ରା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କପର ବପଅଗାମୀ ହୋଇ ମୂର୍ଖିପୁତ୍ରା କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲ ।^୨ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହୁଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକ “ଯୀଶୁ ଅଭିଗପ” ବୋଲି କଦାପି କହବ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା କୌଣସି ଲୋକ “ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି” ବୋଲି କହବ ନାହିଁ ।

ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ଅନେକ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଏକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥାଏ ।^୩ ସେବା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର, ମାତ୍ର ଆମେ ଯାହାଙ୍କର ସେବା କରୁ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ଏକ ଅଟନ୍ତି ।^୪ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନୀବନର ଅନେକ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯେ ଏସମସ୍ତ କରନ୍ତି, ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଅଟନ୍ତି ।^୫ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଠାରେ ଆତ୍ମାର ବିଶେଷ ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।^୬ ଏହିଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଭଲ ପାଇଁ ବଥା ଯାଇଛି । ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକକୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିରେ କଥା କହିବାକୁ ଦକ୍ଷତା ବଥା ହୋଇଛି, ଓ ଅନ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନର କଥା କହିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ବଥା ହୋଇଛି ।^୭ ସେହି ଏକମାତ୍ର ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନ୍ୟନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ଶକ୍ତି ଦାନ କରନ୍ତି ।^୮ ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟନିଶ୍ଚୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଶକ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖି ପାରନ୍ତା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । କାହାକୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଭାଷା କହିପାରନ୍ତା ଶକ୍ତି ବଥା ଯାଇଛି, ତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସେହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ କରିବାର ଶକ୍ତି ବଥାଯାଇଛି ।^୯ ସେହି ଏକମାତ୍ର ଆତ୍ମା ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କ’ଣ ବଥାଯିବ, ତାହା ସ୍ଥିର କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିକର ଗରୀର

^{୧୦} ଆମର ଗରୀର ହେଉଛି ଏକ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଅନେକ । ଗରୀରର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଅନେକ ହେଲେ ହେଁ ଗରୀର ହେଉଛି ଏକ । ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ଏକ ।^{୧୧} ଆମ ଭିତରୁ କେତେକ ହେଉଛନ୍ତି ସିଦ୍ଧିଦା, କେତେକ ଅଶିଦ୍ଧିଦା, ଆମ ଭିତରୁ କେତେକ କ୍ରୀତଦାସ ଓ କେତେକ ସ୍ୱାଧୀନ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଏକ ଗରୀର ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୃବନ ପ୍ରପ୍ତ ହୋଇ ଅଛୁ । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

^{୧୨} ମାନବ ଗରୀର ତ ଏକଅଙ୍ଗ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଅଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ।^{୧୩} ଯଦି ଗୋଡ଼ କୁହେ: “ମୁଁ ହାତ ନୁହେଁ, ଅତଏବ, ମୁଁ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ନୁହେଁ ।” କିନ୍ତୁ ଏହା କହିବା ଦ୍ୱାରା କ’ଣ ସେ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ କି? ^{୧୪} କାନ କହିପାରେ: “ମୁଁ ଆଖି ନୁହେଁ,

ଅତଏବ ମୋର ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ନୁହେଁ,” କିନ୍ତୁ ଏହା କହିବା ଦ୍ୱାରା କ’ଣ ସେ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ କି? ^{୧୫} ଫର୍ମୁଣ୍ଡ ଗରୀର ଗୋଟିଏ ଆଖି ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଗରୀର ଗୁଣିପାରନ୍ତା କପର? ଯଦି ଫର୍ମୁଣ୍ଡ ଗରୀରଟି ଗୋଟିଏ କାନ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତା’ ହେଲେ ଗରୀର ଗୁଣିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତା କପର? ^{୧୬-୧୭} ଯଦି ଫର୍ମୁଣ୍ଡ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ କେବଳ ସେହି ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ ମାତ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତା ତା’ ହେଲେ ଗରୀର ନ ଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଠିକ୍ ମନେ କଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗକୁ ଗରୀରରେ ସେହିଭଳି ସ୍ଥାନ ଦେଲେ ।^{୧୮} ତେଣୁ ପ୍ରକୃତରେ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଅନେକ, କିନ୍ତୁ ଗରୀର ଗୋଟିଏ ।

^{୧୯} ଆଖି ହାତକୁ କେବେହେଲେ କହି ପାରନ୍ତା ନାହିଁ ଯେ, “ତୋଠାରେ ମୋର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।” ସେହିଭଳି ମୁଣ୍ଡ ପାଦକୁ କହି ପାରନ୍ତା ନାହିଁ ଯେ, “ତୋଠାରେ ମୋର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।” ^{୨୦} ବରଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଗରୀରର ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଭୁବିକ୍ତ ବୋଲି ବୋଧ ହୁଏ, ସେହିସବୁ ପ୍ରକୃତରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।^{୨୧} ଗରୀରର ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ କମ୍ ଆଦରର ବୋଲି ଭାବୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଉ । ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ନ ଦେଖନ୍ତୁ ବୋଲି ଆମେ ଗୁଡ଼ି, ସେ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ।^{୨୨} ଆମ ଗରୀରର ସ୍ତନ୍ଦର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦରର୍ଥୀ ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଗରୀରକୁ ଗଠନ କରନ୍ତାନ୍ତି ।^{୨୩} ଆମର ଗରୀରରେ ଯେପରି କୌଣସି ବିଭେଦ ନ ହେଉ, ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କରନ୍ତାନ୍ତି । ଦେହର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ପ୍ରଶ୍ନ ପୁଃଖର ସହଭାଗୀ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କଲେ ।^{୨୪} ଯଦି ଗରୀରର ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ କଷ୍ଟ ପାଏ, ତା’ସହତ ଗରୀରର ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ପା’ନ୍ତି । ଯଦି ଗରୀରର କୌଣସି ଅଙ୍ଗ ସମ୍ମାନ ପାଏ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ତାହା ସହତି ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

^{୨୫} ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିକର ଗରୀର ଅଟ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ।

^{୨୬} ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, ତୃତୀୟରେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ, ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ତା’ପରେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ, ତା’ପରେ ପରୋପକାରୀଙ୍କୁ ତା’ପରେ ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ତା’ପରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା କହି ପାରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।^{୨୭} ସମସ୍ତ ଲୋକ କ’ଣ ପ୍ରେରିତ? ସମସ୍ତ ଲୋକ କ’ଣ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା? ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଶିକ୍ଷକ? ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା ଲୋକ? ^{୨୮} ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ପାଇଅଛନ୍ତି? ସମସ୍ତେ କ’ଣ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା କହିବେ? ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଏହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ କରି ପାରନ୍ତି କି? ^{୨୯} କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ ।

ପ୍ରେମ ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ମ ଦାନ ଅଟେ

ଏବେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ମାର୍ଗ ଅପେକ୍ଷା ଅତିଉତ୍ତମ ମାର୍ଗ ଦେଖାଇବି ।

୧୩ ଯଦି ମୁଁ ମଣିଷମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ବା ପୂର୍ବଦୁର୍ଲଭ ଭାଷାରେ କହପାରେ, ମାତ୍ର ମୋଠାରେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଗଦ କାରକ ପିଟା ପଣ୍ଡା ବା ଝାଞ୍ଜି ଭଳି ଅଟେ । ମୋ ପାଖରେ ଭାବବାଣୀ କହିବାର ଶକ୍ତି ଆଇ ପାରେ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ନିଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣି ଆଇ ପାରେ, ମୋର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଆଇପାରେ, ପର୍ବତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଆଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୋଠାରେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ, ତାହେଲେ ମୁଁ କିଛି ନୁହେଁ । ଯଦି ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ମମତା ଦରପ୍ରକୃତ ଖୁଦାଇବା ପାଇଁ ଦାନ କରି ଦେଇପାରେ, ବା ନିଜ ଶରୀରକୁ ଦଣ୍ଡ ହେବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରି ଦେଇପାରେ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେମ ନ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ କିଛି ପାଇବି ନାହିଁ ।

ପ୍ରେମ ଦୀର୍ଘ ସହଷ୍ଟାଦି ପ୍ରେମ ଦୟାବାନ । ପ୍ରେମରେ ଈର୍ଷା ନ ଥାଏ । ସେ ଗର୍ବ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଅହଂକାରୀ ନୁହେଁ । ପ୍ରେମ ଅନୁଚିତ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ, ସ୍ୱାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ସହଜରେ ବିରକ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରେମ କେବେହେଲେ ତା'ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ଅପକାରକୁ ମନ ରଖେ ନାହିଁ । ସେ ଅଧର୍ମରେ କଦାପି ଆନନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ସତ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ । ପ୍ରେମ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସହ୍ୟ କରେ । ପ୍ରେମ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ; ସମସ୍ତ ଭରସା କରେ, ସବୁ ବିଷୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହେ ।

ପ୍ରେମ କଦାପି ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି ଭାବବାଣୀ ଥାଏ, ତାହା ଲୋପ ହେବ, ଅନେକ ଭାଷା କହିବା ଶକ୍ତି ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ; ଯଦି ଜ୍ଞାନ ଥାଏ ତାହା ଲୋପ ହେବ । କାରଣ ଆତ୍ମକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଆତ୍ମିକ ହେବାରୁ ଏହା ଲୋପ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧ ବିଷୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ବିଷୟ ଲୋପ ହେବ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଶିଶୁଥିଲି, ମୁଁ ଶିଶୁ ପରି କହୁଥିଲି, ମୁଁ ଶିଶୁ ପରି ବିଚାର କରୁଥିଲି, ମୁଁ ଶିଶୁ ପରି ଯୋଦ୍ଧା କରୁଥିଲି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବୟସ୍କ ହେଲି, ମୁଁ ସେହି ଶିଶୁ ବେଳର କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲି । ସେହି ପ୍ରକାର ଆମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଦର୍ପଣ ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱସ୍ଥ ଦେଖିବା । ମୁଁ ଏବେ କେବଳ ଆତ୍ମିକଭାବରେ ଜାଣିଛି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଯେପରି ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜାଣିବି । ଅତଏବ ବିଶ୍ୱାସ, ଭରସା ଓ ପ୍ରେମ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ତିନୋଟି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରେମ ହେଉଛି ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ମ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦାନଗୁଡ଼ିକୁ ମଣ୍ଡଳୀ ସେବାରେ ଲଗାଅ

୧୪ ପ୍ରେମର ଅନୁସରଣ କରି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦାନସବୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କର, ବିଶେଷ ଭାବରେ ଭାବବାଣୀ କହିବାକୁ ଏକାନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର । ମୁଁ

ବୁଝାଇ କହୁଛି: ଯେଉଁଲୋକ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଦାନ ପାଇଛି, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନୁହେଁ ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରେ । କେହିହେଲେ ତା'କଥା ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଗୁଡ଼ ବିଷୟ କହେ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି (ଦୃଢ଼ତା), ଉତ୍ସାହ ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନା କଥା କହେ । ଯେଉଁଲୋକକୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ କହିବା ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ସେ ନିଜକୁ ନିଷ୍ଠା ନନ୍ୟାଏ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ନନ୍ୟାଏ । ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଭାଷା କୁହ, ଏହା ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ, କିନ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଭାବବାଣୀ କୁହ, ଏହା ମୋହର ଅଧିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଯେଉଁଲୋକ ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା କହି ପାରିବା ଲୋକଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯଦି ସେହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥକରିପାରୁଥିବ ତେବେ ସେ ଭାବବାଣୀ କହୁଥିବା ଲୋକ ସହତ ସମାନ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ ।

ହଇ (ଓ ଭଉଣୀମାନେ)! ଯଦି ମୁଁ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ୟଭାଷାରେ କଥା କହେ, ତାହେଲେ ଭୂମ୍ଭର ବା କଣ ଲାଭ ହେବ? କେବଳ ଯଦି ମୁଁ କୌଣସି ନିଗୁଡ଼ କଥା ବା କାର୍ଯ୍ୟ ବା କିଛି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ବା କିଛି ଉପଦେଶର କଥା କୁହେ ତେବେ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତରେ ଲାଭ ହେବ । ଅନ୍ୟଥା ମୋର କଥା ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦୀ ବଂଶୀ ବା ବାଣୀର ଧ୍ୱଜ ଭୂମ୍ଭ୍ୟ ହେବ । ଯଦି କୌଣସି ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରର ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନ ରହେ, ତା' ହେଲେ କଣେ କିପରି ଜାଣି ପାରିବ ଯେ, ବଂଶୀ ବା ବାଣୀ କ'ଣ ବାଜୁଅଛି? ଯୁଦ୍ଧରେ ଯଦି ଭୂରାଟି ସ୍ୱସ୍ଥ ଭାବରେ ନ ଶୁଭେ ତାହେଲେ ସୈନିକଗଣ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସମୟ ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ଯଦି ସ୍ୱସ୍ଥ ଭାବରେ କଥା ନ କହିବ, ତା' ହେଲେ କୌଣସି ଲୋକ କିଛି ବୁଝି ପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା ପଦନରେ କଥା କହିଲେପରି ହେବ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ସଂସାରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଭାଷା ଅଛି ଓ ସେ ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ । ଅତଏବ, ଯଦି ନଣକର କଥା ଶୁଣି ତାହା ବୁଝି ନ ପାରେ ତାହେଲେ ସେହି କଥା ମୋତେ ଅନୁଭୂତ ମନେହେବ । ଭୂମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ୍ୟ । ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦାନ ପାଇବା ପାଇଁ ଅତି ଉତ୍ସୁକ । ଅତଏବ, ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମିକ ଦାନ ସବୁ ପ୍ରଭୃତ ପରିମାଣରେ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ।

ଅତଏବ, ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହୁଛି, ସେ ଯେପରି ତାହା ବୁଝାଇ ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଯଦି ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ତାହେଲେ ମୋର ଆତ୍ମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ମୋର ବୁଦ୍ଧି (ମନ) କିଛି କରେ ନାହିଁ । ତାହାହେଲେ ମୋର କ'ଣ କରବା ଉଚିତ? ମୁଁ ମୋହର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ଓ ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି । ପୁଣି ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ସୂଚନା କରିବି ଓ ବୁଦ୍ଧିସହ ମଧ୍ୟ ସୂଚନା କରିବି । ଭୂମ୍ଭେମାନେ

ଯଦି ଆଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ କର, ତେବେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଭ୍ରମକଥା ନ ବୁଝିବାରୁ କିପରି ଭ୍ରମ ଧନ୍ୟବାଦରେ “ଆମେନ” କହିବେ? ^{୧୭}ଭ୍ରମେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଧନ୍ୟବାଦ ନଶାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତା’ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଲୋକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲାଭ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି।

^{୧୮}ଭ୍ରମ ଧର୍ମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ରୂପେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକରେ କଥା କହିବାର ଦାନ ପାଇଛି ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି। ^{୧୯}କିନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ହଜାର ହଜାର କଥା କହିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ସେମାନେ ବୁଝୁଥିବା ପାଞ୍ଚୋଟି କଥା କହିବାକୁ ଭଲ ପାଏ। ଏହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ନିଜେ ବୁଝି ପାରବି ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରବି।

^{୨୦}ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ବୁଝିରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅନାହିଁ ବରଂ ମନ ବିଷୟରେ ଶିଶୁ ପରି ହୁଅ ଓ ବୁଝିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟସ୍କ ହୁଅ। ^{୨୧}ଗାୟତ୍ରେ ଲେଖାଅଛି:

“ବିଦେଶୀୟ ଭାଷାବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବା, ତଥାପି ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭକଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ।”

ଯିଶାୟ ୨୮:୧୧-୧୨

ଏହା ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି

^{୨୩}ଏଣୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ କଥା କହିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରୂପେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱରୂପେ, ଭାବବାଣୀ କହିବା ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱରୂପ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରୂପ। ^{୨୪}ଯଦି ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସମବେତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟଭାଷାରେ କଥା କହିନ୍ତି, ପୁଣି ସାଧାରଣ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନେ ଆସନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି ବୁଝି ନ ପାରନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଭ୍ରମକୁ ପାଗଳ କହିବେ। ^{୨୫}କିନ୍ତୁ ଯଦି ସମସ୍ତେ ଭାବବାଣୀ କହିନ୍ତି, ନିଜେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ବା ସାଧାରଣ ଲୋକ ଆସେ ତେବେ ତା’ର ଦୋଷ ଭ୍ରମକୁ ଦେଖାଯିବ ଓ ଭ୍ରମ କଥା ଦ୍ୱାରା ସେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ। ^{୨୬}ତାହାର ହୃଦୟର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟସବୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ସେଥିରେ ସେ ମସ୍ତକ ନିତକରି ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବ।

ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ

^{୨୭}ତା’ହେଲେ, ଭାଇ (ଓ ଭଉଣୀ)ମାନେ, ଭ୍ରମେ କ’ଣ କରିବା ଉଚିତ? ଭ୍ରମେ ଯେତେବେଳେ ଏକାଠି ହେଉଛନ୍ତି, ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଗୀତ ବା ଶିକ୍ଷା ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନୂତନ ସତ୍ୟ, ଅନ୍ୟଭାଷା ବା ଭାଷାର ଅର୍ଥ କହଥାଏ। ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିମନ୍ତେ କରାଯାଉ। ^{୨୮}ଯଦି କିଏ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହୁଛି, ତା’ହେଲେ ମାତ୍ର ଦୁଇ ବା ତିନିଦଣ୍ଡ ଲୋକ ଏପରି କହିବା ଉଚିତ ଓ ଅନ୍ୟଦଣ୍ଡ

ସେମାନେ ଯାହାସବୁ କହେ ତାର ଅନୁବାଦ କରିବା ଉଚିତ। ^{୨୯}କିନ୍ତୁ ଯଦି ନିଜେ ଅନୁବାଦକାରୀ ନାହାଁନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ସଭାରେ ରୁପ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ। ସେ କେବଳ ନିରୋକ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବା ଉଚିତ।

^{୩୦}ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କେବଳ ଦୁଇ ବା ତିନିଦଣ୍ଡ, ଭାବବାଦୀ କହିବା ଉଚିତ। ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ। ^{୩୧}ଯଦି ସେଠାରେ ବସିଥିବା ନିଜେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ନୂତନ ସତ୍ୟପାଠ, ତା’ହେଲେ ପ୍ରଥମ ବିକା ରୁପ୍ତ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ। ^{୩୨}ସେପରି ଭ୍ରମେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜକପରେ ନିଜେ ଭାବବାଣୀ କହି ପାରନ୍ତି। ସେପରି ହେଲେ, ସମସ୍ତେ ଶିଖି ପାରନ୍ତେ ଓ ଉତ୍ସାହତ ହୋଇ ପାରନ୍ତେ। ^{୩୩}ଏପରିକି ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବିକାମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଆସିବ।

^{୩୪}ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ନୁହେଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଶାନ୍ତିର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି।

^{୩୫}ମଣ୍ଡଳୀର ସଭାମାନଙ୍କରେ ସ୍ୱୀକାର ରୁପ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏହି ନିୟମ ଲାଗୁ ଅଛି। ସ୍ୱୀକାରକୁ କହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ। ମୋଗାଙ୍କ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତାନ୍ତତ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ। ^{୩୬}ଯଦି ସ୍ୱୀକାରକର କିଛି ନାହିଁବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତା’ହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ସ୍ୱୀକାରକୁ ଘରେ ପଞ୍ଚର ବୁଝି ପାରନ୍ତେ। ମଣ୍ଡଳୀ ସଭାରେ ସ୍ୱୀକାରକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ କିଛି କହିବା ଲାଜ୍ଜାକର ଅଟେ। ^{୩୭}ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କ’ଣ ଭ୍ରମମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା କି? ନା। ଅଥବା ସେହି ବାକ୍ୟ କ’ଣ କେବଳ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା? ନା।

^{୩୮}ଯଦି ନିଜେ ଲୋକ ନିଜକୁ ଭାବବାଦୀ ବୋଲି ମନେ କରେ ବା ସେ ନିଜକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦାନର ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ଭାବେ, ତା’ହେଲେ ସେ ବୁଝି ପାରନ୍ତେ ଉଚିତ ଯେ, ମୁଁ ଯାହା କିଛି ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଛି, ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଦେଶ ଅଟେ। ^{୩୯}ଯଦି ସେ ଏହା ଜାଣେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନିଷ୍ଟ ଅଟେ।

^{୪୦}ଅତଏବ, ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଭ୍ରମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କହିବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ରେଷ୍ଟା କର। କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ କହିବାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଓ କ୍ରମାନୁସାରେ କରିବା ଉଚିତ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ତମ୍ଭମାଗ୍ନ

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ମନେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ। ଭ୍ରମେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଓ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରି ରଖିଲେ। ଭ୍ରମେମାନେ ଏହି ସ୍ତମ୍ଭମାଗ୍ନ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମୋ କହିବା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ

ଭୂମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଗୁଲିବା ଉଚିତ । ନଚେତ୍ ଭୂମେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଥିଲ ।

ମୁଁ ପାଇଥିବା ଶିକ୍ଷା ଭୂମମାନଙ୍କୁ ଦେଲି । ଏହ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷା ମୁଁ ଭୂମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି ଯେ, ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗାୟ ଅନୁସାରେ ଆମର ପାପ ପାଇଁ ମଲେ । ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କବର ଦିଆ ହେଲା ଓ ତୃତୀୟ ଦିନ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଲେ । ସେ କେଫାଲକ୍ସ ଓ ତା'ପରେ ବାରଦଶ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ । ତା'ପରେ ସେ ଏକା ଥରକେ ୫୦୦ ରୁ ଅଧିକ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଦେଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ମରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତା'ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାକୂବ ଓ ପରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଆଉଥରେ ଦେଖା ଦେଲେ । ଯଥା ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଗିରୁଟିଏ ଭଳି ଯେ ମୁଁ, ସେ ମୋତେ ସର୍ବ ଶେଷରେ ଦେଖା ଦେଲେ । ମୁଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ । ଏପରିକି ମୋର ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଡକା ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟତା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଡାକିନା କରିଛି । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ମୁଁ ଆଜି ଏହା ହୋଇପାରିଛି । ମୋ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ବିଫଳ ହୋଇନାହିଁ । ମୁଁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଭଳିମାନେ କଠୋର ପରଶ୍ରମ କରିଛି । ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଯେ ଅଧିକ ପରଶ୍ରମ କରିଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ଏହା କରିପାରିଛି । କିନ୍ତୁ ଭୂମକୁ ପ୍ରଭୁର ପରମେଶ୍ୱର ବା ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁର କରଣ, ସେଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସମାନ ବିଷୟ ପ୍ରଭୁର କରିଥାଉ । ଆଉ ଏହ ପ୍ରକାରେ ଭୂମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଅଛ ।

ଆମେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବା

ଯାଣୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହୋଇଥିଲେ, ଏହା ପ୍ରଭୁର ହୋଇଛି, ତା'ହେଲେ ଭୂମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଟି କାହିଁକି କୁହନ୍ତି ଯେ, ଲୋକେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହେବେ ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଆମର ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଭୂମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଛ କହୁଥିବା ଅପରାଧରେ ଅପରାଧୀ । କାରଣ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁର କରଣ ଯେ, ସେ ଯାଣୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ଯଦି ମୃତମାନେ ଉତ୍ଥତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ମୃତମାନେ ଉତ୍ଥତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ଯାଣୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ଥତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠି ନାହାଁନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଭୂମ ବିଶ୍ୱାସର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ଭୂମେମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ନିଜ ପାପରେ ଅଛ । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଆଜି ଯେଉଁମାନେ ମରିଛନ୍ତି,

ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଆମର ଭରସା କେବଳ ଏହି ସଂସାରର ଜୀବନ ପାଇଁ, ତା'ହେଲେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଭୁଲମାନେ ଆମେ ଅଧିକ ହତଭାଗ୍ୟ ।

କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବ କଥା ଏହ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ କରିଯାଇଛି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୃତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥତ ପ୍ରଥମ ଫଳ ସ୍ୱରୂପ । ଯଦି ଯେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ହେତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଆସିଲା । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠି ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବନ ହେଲା । ଆଦମ ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବ, ସେହି ଭଳି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ କ୍ରମାନୁସାରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବେ । ପ୍ରଥମ ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତା'ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଆଶ୍ରିତମାନେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବେ । ତା'ପରେ ଯୁଗାନ୍ତ ହେବ । ସମସ୍ତ ଗାୟକ, କ୍ଷମତା ଓ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋପ କରିବା ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଦତଳେ ନ ରଖିଛନ୍ତି, ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୃହକୁ କରିବେ । ଶେଷ ଶତ୍ରୁ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଲୋପ କରିବ । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ: "ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ତାହାଙ୍କର ପାଦତଳେ ରଖିଛନ୍ତି ।" ଯେତେବେଳେ ଏହା କୁହେ, ସେ "ସମସ୍ତ ବିଷୟ" ତାହାଙ୍କ ପାଦତଳେ ବସାଉଛ କଲେ ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବସାଉଛ କଲେ ଓ ସେ ସେହି ସବୁରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନୁହଁନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବସାଉଛ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ତା'ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବସାଉଛ ହେବେ । ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବସାଉଛ କଲେ, ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବସାଉଛ ହେବେ ଓ ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଗାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବେ ।

ଯଦି ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଆସି ଉତ୍ଥତ ହେବେ ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ମୃତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ? ଯଦି ମୃତମାନେ ଆସି ଉତ୍ଥତ ହେବେ ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିଜିତ କରିଯାଇଥାଏ?

ଆମେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କ'ଣ ପାଇଁ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉ? ଭାଇମାନେ, ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯାଣୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଭୂମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଗର୍ବ କରିଥାଏ, ସେଥିର ଗପ କରି କହୁଛି, ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ମରେ । ଯଦି ମୁଁ ଏଫିସାଠାରେ ମୋର ଗର୍ବ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତେ ବନ୍ୟପଶୁମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛି, ତା'ହେଲେ ମୁଁ କ'ଣ ବା ପାଇଲି? ଯଦି ମୃତ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହେବ ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ

“ଆସ ଖାଇବା, ପିଇବା (ମେଉଁ କରବା) କାରଣ କାଲି ମରବାକୁ ହେବ ।”*

“ମୂର୍ଖଙ୍କ ଭଳି ଆଚରଣ କରନାହିଁ । “ମମ ସଙ୍ଗୀମାନେ ଭଲ ଅରାଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।”^{୩୩} ଅତ୍ୟବ, ଭ୍ରମେ ନାଗ୍ରହ ହୁଅ, ଓ ପାପ କରବା ବନ୍ଦ କର । ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନାଶନ କରିଛନ୍ତି । ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା ପାଇଁ ଏକଥା ମୁଁ କହୁଛି ।

ଆମେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଗରୀର ପାଇବା ?

“କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ପଚାରେ: “ମୃତଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଉତ୍ଥତ ହୁଅନ୍ତି? “ସେମାନେ କେଉଁ ଭଳି ଦେହ ଧାରଣ କରିବେ?” ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରଶ୍ନ । ପୃଥିବୀରେ ପୋତା ଯାଇଥିବା ବାଦଳ ନିଜେ ନ ମରବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାକାଳ ହୁଏ ନାହିଁ ।^{୩୪} ବୁଣିଲ ବେଳେ ଭ୍ରମମାନେ ଯାହା ବୁଣି, ବ୍ୟକ୍ତିତ ହେଲ ପରେ ତାହା ସେହି “ଗରୀର” ଧାରଣ କରେ ନାହିଁ । ଭ୍ରମମାନେ ଗହମ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗ୍ରାସ୍ୟ ହେଉ, କେବଳ ବାଦଳ ବୁଣି ।^{୩୫} ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେହିପରି ଗରୀର ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବାଦ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ତାହାର ନିଜ ଗରୀର ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।^{୩୬} ଗରୀରରୁ ନୀଚ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଗରୀର ନ ଥାଏ । ମଣିଷମାନଙ୍କର ଗରୀର ଏକ ପ୍ରକାରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଳମାନଙ୍କର ଗରୀର ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଓ ମାଛମାନଙ୍କର ଗରୀର ଆହୁର ଅଲଗା ପ୍ରକାରର ।^{୩୭} ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗରୀର ଅଛି, ପୃଥିବୀର ଗରୀର ମଧ୍ୟ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗରୀରରୁ ଏକ ପ୍ରକାରର ହେବ, ଆଉ ପୃଥିବୀର ଗରୀରର ଅନ୍ୟପ୍ରକାରର ହେବ ।^{୩୮} ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୟୋତି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର, ଚନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୟୋତି ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଓ ତାରାମାନଙ୍କର ଦ୍ୟୋତି ଆହୁର ଅନ୍ୟପ୍ରକାରର, ଗୋଟିଏ ତାରା ଦ୍ୟୋତି, ଅନ୍ୟ ତାରାମାନଙ୍କର ଠାରୁ ଅଲଗା ।

“ମୃତମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଯେଉଁ ଗରୀରଟି ପୋତି ଦିଆ ହେଲା, ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଗରୀରଟି ଯେଉଁ ନୂତନ ଦେହ ଧାରଣ କରିବ, ତାହା ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।^{୩୯} ଗରୀରଟି ଅନାଦରରେ “ବୁଣାଯାଏ”, କିନ୍ତୁ ମହମାରେ ତାହା ଉତ୍ଥତ ହୁଏ । ଯେତେବେଳେ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଗରୀରଟି “ବୁଣାଯାଏ” ଏହା ଗଳ୍ପର ସହଜ ଉତ୍ତର ହୁଏ ।^{୪୦} ପ୍ରକୃତିକ ଗରୀରଟି “ବୁଣାଯାଏ”, ଆତ୍ମିକ ଗରୀର ଉତ୍ଥତ ହୁଏ ।

ଯଦି ପ୍ରକୃତିକ ଗରୀର ଅଛି, ତା’ହେଲେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗରୀର ମଧ୍ୟ ଅଛି ।^{୪୧} ଗାୟତ୍ରେ ଲେଖା ଅଛି: “ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ (ଆଦମ) ସଦାକାଳ ପ୍ରାଣୀ,”* କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଆଦମ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ନିଶ୍ଚୟ ନୀଚନଦାତା ଥାନ୍ତା ।^{୪୨} ମାତ୍ର ଯାହା ଆତ୍ମିକ, ତାହା ପ୍ରଥମ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଯାହା ପ୍ରାକୃତିକ, ତାହା ପ୍ରଥମ, ପରେ ଆତ୍ମିକ ଥାଏ ।^{୪୩} ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟଟି ପୃଥିବୀର

ମାଟିରୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନୁଷ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ଆସିଥିଲେ ।^{୪୪} ନଗରର ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପୃଥିବୀର ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟର, ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଗର ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଭୂଲ୍ୟ ।^{୪୫} ଆମେମାନେ ନଗରରୁ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଭୂଲ୍ୟ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛୁ । ଅତ୍ୟବ, ଆମେ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂଲ୍ୟ ଗରୀର ଧାରଣ କରିବା ।

“ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଭ୍ରମକୁ ଏକଥା କହୁଛି ଯେ, ମା’ପ ଓ ରକ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗନ୍ଧ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କ୍ଷୟ ଅକ୍ଷୟକୁ ଅଧିକାର କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।^{୪୬} କିନ୍ତୁ ଶୁଣ! ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ନିଗୁଡ଼ି କଥା କହୁଛି: ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ମରବା ନାହିଁ, ବରଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ।^{୪୭} ଏହା କେବଳ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ, ଘଟି ଯିବ । ଯେତେବେଳେ ତୁରୀ ବାଦିବ, ଓ ଯେତେ ସବୁ ବ୍ୟଗ୍ରା ମରଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଉତ୍ଥତ ହେବେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ନୀଚ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ହେବ ।^{୪୮} ଏହି ବନାଗ ଦେହ ଅନନ୍ତ ରୂପ ବସ୍ତୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେହ ଅନନ୍ତରୂପ ବସ୍ତୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।^{୪୯} କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷୟ ଗରୀର ଅକ୍ଷୟରୂପ ବସ୍ତୁ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେହ ଅନନ୍ତରୂପ ବସ୍ତୁ ଧାରଣ କଲପରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି କଥା ସଫଳ ହେବ ।

“ନୟ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଗ୍ରାସ କରିଦେଲା”
ଯିଗାଇୟ ୨୫:୮

“ମୃତ୍ୟୁରୁ ଭ୍ରମର ବନ୍ଦ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ଅଛି? କବର ଭ୍ରମର ଆଘାତ କରିବା ଗଳ୍ପ କେଉଁଠାରେ ଅଛି”
ହୋଗେୟ ୧୩:୧୪

“ମୃତ୍ୟୁର ଆଘାତ କରିବା ହେଉଛି ପାପ । ପାପର ବଳ ହେଉଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା ।^{୫୦} କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଏ ଯେ, ସେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ବନ୍ଦ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି

“ଅତ୍ୟବ, ମୋ ଭ୍ରମ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ରୁହ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଭ୍ରମକୁ ଅସ୍ଥିର ନ କରୁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ କରଯାଇଥିବା ଭ୍ରମର କାର୍ଯ୍ୟ କଦାପି ବ୍ୟର୍ଥ ଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ନାଶି ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କର ।

ଅନ୍ୟ ବ୍ୟଗ୍ରାମାନଙ୍କ ଲାଗି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ

ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ମୁଁ ଗାଳତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏ ସଂପର୍କରେ ଦେଇ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଭ୍ରମମାନେ ଅବଗ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ ।^{୫୧} ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଗ୍ରହର ପ୍ରଥମ ଦାନ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଆୟ ଅନୁଯାୟୀ ଯେତିକି ସମର୍ଥନ କରିବେ ସେତିକି କରିବେ ।

ଭୂମେମାନେ ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସ୍ଥାନରେ ରଖି
ଥାଅ । ଏପରି କଲେ, ମୁଁ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲି
ପରେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।
ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲି ପରେ, ଭୂମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
ବାନ୍ଧିବ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚୟପତ୍ର ସହତ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଦାନ ଯିଗୁଣାଳମକୁ ପଠାଇ ଦେବି । ଯଦି ମୋର ମଧ୍ୟ
ଯିବାର ହୁଏ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହତ ଯିବେ ।

ପାରଲଙ୍କ ଯୋଦନା

ଫିମାର ମାକଦନିଆ ବାଟ ଦେଇ ଯିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଅଛି । ମାକଦନିଆ ବାଟ ଦେଇ ଗଲ ପରେ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆସିବି । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ
କିଛି ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବି, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଗୀତକାଳ
ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ରହିବି । ତା’ପରେ, ମୋ ଯାତ୍ରାରେ, ମୁଁ
ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବି, ଭୂମ୍ଭମାନେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ।
ମୁଁ ଏବେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଦେଖାକରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ
ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହ
ଅଧିକ ସମୟ ରହିବା ପାଇଁ ଆଶା କରେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ
ଏଫିସ ନଗର ଠାରେ ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ* ପର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବି ।
କାରଣ ସେଠାରେ ଫଳପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୋ ପାଇଁ
ଏକ ମହାନ ସ୍ତ୍ରୋତାଗର ଦ୍ଵାର ଖୋଲି ହୋଇଛି । ସେଠାରେ
ମୋର ଅନେକ ବିପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ତା’ମଧ୍ୟ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆସି ପାରନ୍ତି । ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଯେପରି
ସ୍ଫୁର୍ଣ୍ଣରେ ରୁହନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଭୂମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ
ହୁଅ । ମୋ ଭଳି ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କାମ
କରୁଛନ୍ତି । ଅତଏବ ତା’ମଧ୍ୟକୁ କେହି ଯେପରି ଗ୍ରହଣ
କରିବାକୁ ମନା ନ କରେ । ସେ ଯେପରି ମୋ ପାଖରେ
ଆସି ପହଞ୍ଚିବେ ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧି ପୂର୍ବକ ଯିବାର
ସାହାଯ୍ୟ କର । ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଭଲମାନଙ୍କ ସହତ ତାହାଙ୍କ
ଫେରିବା ବାଟକୁ ରୁହିଁ ବସିଛି ।

ଆପଲ ଭଲଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖିଛି । ଅନ୍ୟ ଭଲମାନଙ୍କ
ସହତ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତାହାକୁ ବହୁତ
ଅନୁରୋଧ କଲି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯିବା ପାଇଁ ସେ ଆସିବା
ରୁହୁଁ ନାହିଁନା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସ୍ତ୍ରୋତାଗ ହେବ, ସେ
ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବେ ।

ପାରଲଙ୍କ ପତ୍ରର ଶେଷ ଅଂଶ

ସାବଧାନ ରୁହ । ପୁତ୍ର ଭାବେ ନିଜ ବିଶ୍ଵାସରେ
ଅଟଳ ରୁହ । ସାହସୀ ହୁଅ, ବଳବାନ ହୁଅ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
କର୍ମ ପ୍ରେମର ସାଧୁତ କର ।

ଭୂମ୍ଭମାନେ ସ୍ଵିଫାନର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଜାଣିଛି ।
ସେମାନେ ଆଖ୍ୟାୟ ଦେଶର ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ଵାସୀଥିଲେ । ସେମାନେ
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ
କରିଛନ୍ତି । ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ଯେ ଭୂମ୍ଭମାନେ, ଏହିପ୍ରକାର ଲୋକ
ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରି
ସେବା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ବର୍ଗୀଭୂତ ହୁଅ ।

ମୁଁ ସ୍ଵିଫାନ, ଫର୍ଗୁନା ଓ ଆଖ୍ୟାୟିକଙ୍କ ଆଗମନରେ
ଆନନ୍ଦ କରୁଛି । କାରଣ ମୋ ପାଇଁ ଯାହା ଭୂମ୍ଭମାନେ
କରି ପାରି ନାହିଁ, ତାହା ସେମାନେ କରି ପାରିଲେ ।
ସେମାନେ ମୋ ଆତ୍ମାକୁ ଏବଂ ଭୂମ୍ଭ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ
ଆଗମ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଭୂମ୍ଭମାନେ ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ସମ୍ମାନ କରିବା ଉଚିତ ।

ଏସିଆର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ
ଦଶାନ୍ତି । ଆସିଲି ଓ ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଅନେକ
ଅଭିବାଦନ ପଠାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଘରେ ମିଳିତ ହେଉଥିବା
ମଣ୍ଡଳୀ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିବାଦନ ଦଶାଏ । ସମସ୍ତ
ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀଙ୍କର ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ଯେତେବେଳେ
ଭୂମ୍ଭମାନେ ଏକତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି, ପରସ୍ପରକୁ ପବିତ୍ର ରୂପନ
ଦେଇ ଅଭିବାଦନ ଦଶାଅ ।

ମୁଁ ପାରଲ, ନିଜ ହାତରେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର
ଲେଖି ଦଶାଉଛି ।

ଯଦି କିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ
ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ସେ
ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।

ମାର୍ଗନାଥ* ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ
ହେଉ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଶୁକ ଠାରେ ଭୂମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର
ପ୍ରେମ ଭାବ ରହିଥାଉ ।

ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଇହୁର୍ଦ୍ଦାମାନଙ୍କର ଗହମ ଆମ୍ଭଦାନୀ ବିଷୟକ ପର୍ବ ।
ଏହା ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ‘ପାସୋଭର’ ର ୫୦ ଦିନ ପରେ ପାଳନ
ହୁଏ ।

ମାର୍ଗନାଥ ଏହା ଆମେଲ ଭାଷାରେ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ଅଟେ ।
ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମୀବଲମ୍ବିମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପୁନରାଗମନର
ଇଚ୍ଛା ସହତ ଏହା କହୁଥିଲେ ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>